

உகணபதி துணை.

திருமுருகர் அப்படை.

மதுரைக் கடைச் சங்கத்து

மகா வித்துவானாகிய

நக்கீரதேவர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

பெரும்பான்மையும் நச்சினூர்க்கினியார்

உரைக்கருந்தைத் தழுவி,

பாழ்ப்பாணத்திற்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக் கதிபதியாகிய

நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தமது வித்தியாநுபாலையந்திரசாலையில்

அச்சிநிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதிச னு ஐப்பசி 1853

This Book
Appertains to
C. Gutchmunsawmy

Son of
C. Sellajah Broo
10th January Residing at
" 1855 " Uroor near
Bengalose } Bengalose

பிரபந்த வரலாறு.

—

பாண்டிதேசத்திலே மதுராபுரியிலே இருந்த பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்களாகிய கடைச்சங்கத்து வித்துவான்களுக்களுள்ளே சிரேஷ்டராகிய நக்கீரதேவர் வடதிசையிலே இமயமலைக்குச் சமீபத்திலே ஒருபெருங்காட்டினுள்ளே போகும்போது, அங்கே ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு, நீராடி, சிவபூசை செய்து கொண்டு இருக்கையில்; அத்தடாகக் கரையிலுள்ள தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒரு ஆலமரத்திலிருந்து ஒரு பழுப்பு அவருக்கு முன்னே பாதி நீரி லும் பாதி நீர்ப்புறத்திலுமாக விழுந்தது. நீரிலே விழுந்த பாதி மீன் வடிவமும், நீர்ப்புறத்து விழுந்த பாதி பறவைவடிவமும் அடைந்து, இருபக்கத்திலும் இழுக்க; நக்கீரதேவர் அவ்வாச்சரிபமானகாரியத்திலே கருத்துச்செலுத்தினார். அதனாலே சிவபூசைக்குத் தவறு உண்டாயிற்று.

அதன்முன்பு அவ்விடத்தே அப்படியே சிவபூசையில்வழுவினவர்களாகியதொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மரை ஒருமலைக்குகையில் அ

டைத்து, இன்னும் ஒருவன் வேண்டும் எனக் காத்திருந்த ஒரு கொடிய பூதமானது நக்கீரரை எடுத்திக்கொணம்போய், அக்கூலசயில் அடைத்து, ஆயிரவராக்கி, தம்னியமப்பட்டி அகப்பட்ட அவ்வாயிரவரையும் உண்ணுதற்கு நீராடப்போயிற்று.

முன் அடைபட்டிருந்தவர்கள் எல்லாரும் நக்கீரதேவரைப் பார்த்து, நாங்கொல்லாரும் நெடுங்காலமாக இப்பூதத்தின் சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும், இப்பூதத்தாலே உணவு முதலியவைகளைப் பெற்றுப் பிழைத்திருந்தோம்: இன்றைக்கு உம்மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகுங்காலம் சமீபித்தது என்று அழுதார்கள். நக்கீரதேவர் அதுகண்டு, மனமிரங்கி, முருகக் கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்படை என்கிற இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். உடனே முருகக்கடவுள் எதிர்பந்து அவ்வாபத்தை நீக்கி, அவர்கொல்லாரையும் காப்பாற்றியருளி, நக்கீரரைப் பார்த்து, இப்பிரபந்தத்தைத் தினந்தோறும் அன்புடனே ஓதுபவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வருவேன் என்று வாக்குத்தத்தன் செய்தருளினார்.

வ கணபதி துணை.

திருமுருகாற்றுப்படை.

மூலமும் உரையும்.

திருமுருகாற்றுப்படையென்பது திருமுருகு
கிணிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தலை உடையதென எ
ழாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித் தொகையாய் இப்பிரபந்தத்திற்
சூக்தாரணக்குறியாயிற்று. திருவென்னும் பவ
பொருளொருசொல் வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்
பதுபோலத் தமிழிலே தேவர்கள் அடியார்க
ள் ஞானசூல்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் முதலி
ய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட்கும்
விசேடணமொழியாகி அவற்றிற்கு முன்னர் ம
கிமைப்பொருளை உணர்த்திவரும். ஸ்ரீ அனந்
தேசுரர் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர் ஸ்ரீவாகுளாகமம்
ஸ்ரீகாலிவாடிபுரம் ஸ்ரீபாதம்-எனவும்-திருமு
ருகர் திருநாளைப்போவார் திருக்கோவை திரு

நெல்வேலி திருவடி-எனவும்- வழங்குமாற்றால்
 அங்க. முருகென்றது சுப்பிரமணணிய சுவா
 மியை. எக்காலத்தும் இளமையை உடையோ
 ராதலால் அவருக்கு முருகனைனப்போந்தப
 ண்பிரிப்பெயர் அன்விசுத்குன்றி முருகு எனப்
 பண்புப்பெயராய் நின்று அப்பண்பிப்பொ
 ருளையேதந்துநின்றது; அச்சன் அமைச்சன்
 என்பன அரசு அமைச்சு என நின்றாற்போல.
 ஆற்றுப்படையென்றது வழிப்பித்தல். ஆறு
 புள்ளும் இரண்டு சொற்கள் ஒருங்கு கூடி
 ஆற்றுப்படு என ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டிப்ப
 குதியாய் நின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளு
 ணர்த்தும் ஐ விசுதிபுணர்ந்து ஆற்றுப்படை
 என முடிந்தது. ஐ விசுதி தொழிற் பெய
 ர்ப் பொருளுணர்த்தல் கொடை அளபெடை
 கண்படை என்பனவற்றிற் காண்க. வழிப்பித்த
 லுது எதன்பொருட்டுடனின், முத்திபெறுத
 ற்பொருட்டுடன்க. அகூபினீனர் இப்பிரபந்த
 த்தில் "சேவடி படருஞ் செம்ம ஓள்ளமொடு
 தலம்புரி கொள்கைப்புலம்புரிந் துறைபுஞ் செ
 லவு, என்பதனால் அறியப்பட்டம். யாரையெனி
 ன், அம்முத்தியைப் பெறாதானகியும் அதனைப்
 பெறுதற்கு அபேட்சை யுடையானகியும் உள்

ளானொருவனை.. என்னை! ஒருபொருளைப் பெற்றவனைப் பெறுகியென வழிப்படுத்தல் வேண்டாமையானும் அதனைப்பெறுதற்கு அடையாளம் யில்லாதவனை வழிப்படுத்தல் கூடாமையானும் என்க. யாரெனின், அம்முத்தியைப்பெற்றொருவன். என்னை, ஒருபொருளைப் பெறுதான் அப்பொருள் இத்தன்மைத்தென்பதும் அதனைத்தனக்கு ஈயவல்லார் இவ்வென்பதும் அவரிடத்து அதனைப்பெறும் நெறியும் அதனால் தான் எப்பதும் இன்பமும் உள்ளபடி அந்தனும் பிறர்க்கு அறிவித்தலும் இயலாமையானென்க. இப்படிப் பிரபந்தஞ்செய்தற்கு விதியாதெனினி, தொல்காப்பியத்துப் புறத்தினையிலில் “தானினல்லிசை தருதியகிடந்தீதார்க்குச்-சுதரேத்திய துயிலெடை நிலையங்-கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு-மாற்றீடைக் காட்சி புறமுத்தீதான் தீப்-பெற்ற-பெருவளம் பெறுஅர்க்கு உறிவுறி இச-சென்றபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்-சிறந்த நாளணிச் சென்ற நீக்கிப்-பிறந்த நாளவயிற் பெருமங் கலமுஞ்-சிறந்த சீர்த்தி மண்ணையங் கலமு-நடைம்குத் தேத்திய குடைநிழலி மரபு-மாணர்ச் சட்டிய வாண்மக்கலமு-மலி-னெயி லுழித்த மண்ணுமங் கலமும-

பரிசில் சடை இக் கடை கூட்டி நிலையும்-பெற்ற பி
 ன்னரும் பெருவள நேத்திய-நடை வயிற் றே
 ன்று மிருவகை விடைய-மச்சமு முவகைய மெ
 ச்சமு மின்னி-நானும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்
 தமுங்-காலங் கண்ணிய வேம்படை யுளப்பட-
 னாலக் து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பிற்-கால
 மூன்றொடு கண்ணிய வருமே,, என்னும் ஈசும்
 சூத்திரத்தில் “ஆற்றிடைக் காட்சி யறழ்தீ தோ
 னிற்ப்-பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கந்தவுநீ
 இச்-சென்றபய நெதிரச் சொன்னபக்கமும்,,
 என்பதேயாம். இங்கே பெருவளமென்றது
 ஷே. யியலில் “கொடிநிலை கந்தழி உள்ளி யெ
 ன்ற-வநீநீக்கு சிறப்பினி முதலன மூன்றுங்-
 கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே,, என்
 னும் ஈசும் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட- கொடி
 நிலை முதலிய மூன்றினுள் ஒன்றாகிய கந்தழி. க
 ந்தழியாவது ஒருபற்றுபற்று அருவாய்த்தா
 னே நிற்குந் தத்துவங்கடந்தபொருள். இதனை
 ‘சார்பினும் றேன்றானு தானருவா மெப்பொ
 ருட்கு-மெபநின்றெந்நொன்று மின்பந்தகைத்
 தரோ-வாய்மொழியால் வாக்கான் மனத்தா
 னறிவிறந்த-தூய்மையதா மைதீர் கடர்., என
 வும் “உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல”

ரெழுதரு நாற்றம்போற்-பற்ற லாவதோர் நிலை
யிலாப் பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே-
பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்நிதியும்பித்தர்
சொற்றெனியாமே-யத்தனூண்மிதனி னடியரிற்
கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே, எனவும் அதனைய
தீந்த பெர்யோர் கூறிய வாற்றானற்க. எனவே
திருமுருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு, முத்தி
டைப்பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப்பக்குவ்
லாகிய ஓரிசவலனைப் பெறும்பொருட்பு ஸ்ரீசுப்
பிராமண்ணியசுவாமியிடத்தே வழிப்படுத்தியு
டைய பிரபந்தமெனப் பொருள்கூறுக.

இணைக்குறளாகிரியப்பா.

முதலாவது.

திருப்பரங்குன்றம்.

உலக முவப்ப வலனோர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
சோவற விமைக்குள் சேண்விளங் சனிசொளி
யுறுதாத் தாங்கிய மதனுடை தேநால்ருட்

செறுநரீத் தேப்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
 மறுவில் ஏற்பின் வாணுதல் கணவன்
 காரிகொண் முகந்த சமன்கூள் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பின் வள்ளுறை சிதந்த்
 தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் காணத்
 திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
 துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
 மால்வரை நிவந்த செணுபர் வெற்பிற்
 கிண்கணி கவைஇய வெண்ணெய்சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பிற் பணைத்தோட்
 கோபத் தன்ன தோயாய் பூந் துகற்
 பல்சாசு நிரைத்த சில்கா பூலகூற்
 சைபுன்ன நீயற்றுகக் கனின்பெறு வணப்பி
 னாலொழி பெயரிய பொலம்புண யனிரிழ முள்
 செணிகநீனு விளங்குஞ் செய்நீதிர் மேணித்
 துணையோ ராய்த் விணைபி ரோதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சீந்த பழியைபிற்பு
 பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ வுத்தயொழி உலம்பரி உயின்னவடி தூத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
 மகரப் பருவாய் தாமமண் ணுறுத்துத்
 துவர முடித்த துளைய முசுப்பி
 பெருந்தண் கண்பயஞ் வெளி இக் கருத்தகட்

விளைப்பு மருதி நெள்ளின ரட்டிக்
 கிளைக்கவியின் நெழுதரு கீழ் நீர்ச் செவ்வரும்
 பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத் தே
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
 துண்புணைந் துணைப்பத் துண்காழ்
 நறுங்குற பிரிஞ்சிய புங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதுணர் கற்ப்பக் கோங்கின்
 குவிமுடி துள்ளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
 யேங்கை துண்டா தபிபிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுற் கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கிய வென்றி விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் நேத்துப் பலருடன்
 சீர்துகழ் சிலம்பகழை சிலம்பப் பாடிச்
 சூரர யகரி ராபிநீ சோலை
 மந்தியுமநியா மரஃபபி லநிக்கத்துச்
 சுருப்பு முச்சு சுடர்ப்புங் காந்சுட்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பாரமுதிர் பனிக்கடல் கலங்கவளி புக்குச்
 சூர்முதற் தந்த சுடரிலை நெறிவே
 லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாட்ச்
 சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
 சுழல்கட் கூகைபாபி கறிம்பாம்பு தூவ்ப்பி
 பெருமுலை யிலைக்குங் காதுற் பிணர் மேரட்

நிருகெழு செலவி னஞ்சுவருபேய்மகள்
 குருதி யாடிய கூருகீர்க கொடுவிரற்
 கண்டொட் பிண்ட சழிமுடைக் கருந்தலை
 யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்து வெருவர
 வென்றி விற்றகளம் பாடித் தோள்பெயரா
 நிணந்தீள் வாய் பிணங்கை தூங்க
 விடுபே ருருவி னொருபே ராயக்கை
 யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
 யவுணர் நல்வல படங்கக் கவிழினர்
 மீமுதழடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேளப் *
 சேவடி படருநீ செம்ம னுள்ளொடு
 நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறைபுஞ்
 செலவுநீ நயந்தனை யாயிந் பலவுட
 னன்னர் நெஞ்சத் தின்னிசை வாய்ப்ப
 வின்னே பெறுநீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகண் மெறித்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருதாத் தேய்த்த போரரு வாயிற்
 நீருவிந் திருந்தீ தீனதீர் நியமத்து
 மாட்டலி மறுகிற் கூடற் சூடயி
 விருஞ்சைற் தகலவுயல் விரிந் துவா யவிந் தந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி லைகலைற்

கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்டோன் மலர்ந்த காமர் சுன்மல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்பொருள்.

உலகம் என்பது முதல் கணவன் என்னும்
வரையும் ஒருதொடர்.

உலகம் உவப்பு ஏர்பு வலன் திரிதரு பலர் புகழ்
நூயிது கடல் கண்டு ஆங்கு- ஆண்டாக்கள் மகிழு
ம்படி எழுந்து (மகாபேரு கிரியைப்) பிரதக்கிண
ஞ்செய்யும் பல சமயத்தாரும் புகழும் குரியன் க
டலினிடத்தே காணப்பட்டாற் போல,

“வலனேர்புகிரிதரு,, என்பதனை “ஏர்புவலன் நிரிதரு,, என
மாற்றிப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. “பலரு,, என்பதன் க
ணம்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. “காணப்பட்டி,, எனற்பால
து செய்ப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்ந்தும் படுவிகுதிருன்றி
“கண்டு,, என்றயிற்று; “இவ்வாழ்வா நென்பா னியல்புடை
ய மூவர்க்கு-நலவாற்றி னின்ற துணை,, என்பது திருக்குறளி
னுள் “எனப்படுவான்,, எனற்பாலது “என்பான்,, என்றயவா
ற்போல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநாலார் நயக்கு என்
பர். “கண்டால்,, என்பது வினையெச்சம் “கண்டு,, எனத் தி
ரிந்து நின்றது.

ஐ. அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி-(இருவகை இத்

திரியங்களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரியபொருளினிடத்தே) சென்று தங்குதலில்லையாகும்படி கண்களை மூடி (மனசினாலே) பார்த்துக்கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும்,

சேண் விளங்கு ஒளி-(கண்ணினாலே பார்த்திறவர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும்,

“ஓவறவிமைக்குஞ் சேண்விளங்கவிரொளி, என்பது “ஓவறவிமைக்குமவிரொளி, எனவும் “சேண்விளங்கொளி, எனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. “ஓ, என்பது முதலிலுத்தொழிற்பெயர். இந்ருவகை யீந்திரியங்களாவன ஞானேந்திரியமென்றும் கர்மேந்திரிய மென்துமாம். “இமைத்தல், கண்களின் இழைக்க எரிண்டையும் குவித்தல். “இமைக்கும், எனக் கரையத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். “ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கோவறவிமைக்குமவிரொளி, என்னும்வாக்கியம் தன்னைக்கண்ணால் நோக்குவோர்களுக்குப் புறவிருளை நீக்கும் சூரியன்போலத் தம்மை மனத்தால் நோக்குவோர்களுக்கு அகவிருளை நீக்கும் ஒளி எனப்பொருள்படுதலால் தொழிலுவமையும், “ஞாயிறு கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்கொளி, என்னும் வாக்கியம் பசுநிறத்தையுடைய கடவினமீதே விளங்கும் செந்நிறத்தையுடைய சூரியன்போலப் பசுநிறத்தையுடைய மயிர்வீனமீதே விளங்கும் செல்வொளியினையுடையவர் எனப்பொருள்படுதலால் பண்புவமையும், கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

உறுநீர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன்றாள்-தம்மை அடைந்த அன்பர்களை (புறவிக்கடலிலேவி

ய்க

ழாமல்) தாங்கும் பொருட்டி (அவர்களிடத்தினால்)
அறியாமையைக் கெடுக்கும் வலிமையாகிய பாதத்
தையும்,

சென்றரீதி தேய்த்த செல் உறழ் தடக்கை-பகை
வராகிய அசுரர்களை வதைத்த இடியைப்போலும்
பெருமைபாகிய கையைபும் உடைய,

மறு இல் கற்பின் வாணுதல் கணவன்- சூற்றம்
இல்லாத கற்பினை யுடைய தெய்வயானை யம்மைக்
கு நாயகரும்,

கற்பாவது நாயகனிற்சிறந்த தெய்வம் இல்லை எனவும் அவ
னை இப்படி வழிபடுக எனவும் தந்தை நாயரும், அந்த னரிட
த்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளின் சுட்டி
யும் ஒழுக்கும் ஒழுக்கம் இவ்வாறு என நாயகனும் கற்பித்த வ
ழி நின்றலாம். “வாணுதல்” என்பது ஒளியாகிய நெற்றியை
உடையாள் என விரிதலால், பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிற்
ந்த அன்மொழித் தொகை. தெய்வயானை முருகக்கடவுளுக்
குக் கிரியாசத்தியென்க. ஒளியையும் பாதத்தையும் கையை
யும் உடைய நாயகர் என முடிக்க.

காரீகோள் என்பது முதல் மார்பினன் என்
னும் வரையும் ஒருதொடர்.

காரீகோள் முகந்த கமம் சூல் மா மழை-கடலி
னிடத்தே முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறைவினை யு
டைத்தாகிய சூலினையுடைய பெரிய முகில்கள்

காரினுலே கொள்ளப்படுதலால் [முகக்கப்படுதலால் என்
படி] கடல் காரீகோள், எனப்பட்டது. அந்நூல் கெட்டு

என்பது கொள்ளப்படுவது என்னும் பொருட்கண் செய்யப்படுபொருண்மை உணர்ந்து ஐயிடுதி புணர்ந்து, கொல்காப்பியத்துள்ளுள்சுவியலில் "செய்யா யென்னு முன்னிலைவினைச் சொற்-செய்யென் இளவியாகிடனுடைத்தெய், என்னும் நூல் மீ குத்திரத்து மொழிந்தபொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையுமட்டின்று முடிக்கல் என்று புத்தியி றல் ஐயிடுகுகெட்டிடுகெட்டவழி முகல் நீண்டி "கோள், எனவந்தது, இச்சுத்திரத்துக்கு, செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச் சொல்-செய்யாய் என்னு (வாய்பாட்டி) முன்னிலையெவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல்-செய் என்றிளவி ஆகு இடன் உடைத்து-(ஆப் என்னும் விடுகெட்டிடுச்) செய் என்னும் வாய்பாட்டிச் சொல்லாய் நிற்கும் இடத்தை உடைத்து எனப் பொருள் கூறுக, வடநூற் கலைநிலை கண் டுணர்ந்த சேலவரையரும் இவ்வாறே உரைத்தார்.

வாள் போழ் விசும்பின் வள் உறை சிததி-சந்திர சூரியர்கள் (இருண்) நீக்கும் ஓகாயத்தின் கண்ணே நெருக்கமாகிய துளிகளை (முற்படச்) சிததி, ஒளியெனப் பொருள்படும் "வாள், என்பது அதனையுடைய சந்திரசூரியர்களுக்கு ஆயினமையால், ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைய தண் நறுங்கானத்து-(காரீகாலத்து) முதற் பெயலைப் பெய்து விட்ட குளிர்மையையுடைய வாசனப்பொருந்திய காட்டினிடத்தே

"தலையல், என்பதற்கு இப்பொருள் திவாகரத்திலே தெய்வப்பெயர்த்தொகுதியில் "தலைய லென்பது மழ்பெய்து விடுதல்,, என்னும் பாசகம் குத்திரத்தால் அறிக.

இருள் படப்பொதுளிய பராரை மரா அத்தூ-இருள் உண்டாகும் படி தழைத்த பருமையாகிய அரையிணையுடைய செங்கடம்பினது

உருள் பூந்தண்டார் புரளும் மார்பினன்-தேருருள் மீபாலும் (வட்டமாகிய) பூவினில் தொங்கப் பட்ட குளிர்மையாகிய மாலை அசையும் மார்பினையுடையவரும்,

“உருள்பூ என்பது உவமைத் தொகையாகலால், தொல் காப்பியத்தில் புள்ளிப்பங்கிபலிலே “அல்வழி யெல்லா நுறழென மொழியு” என்னுடைய சூத்திர விதிப்படி உருள்பூ உருட்பூ என உறழ்ச்சி முடிபெய்தும்.

மால்வரை என்பது முதல் சென்னியன்

என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

மால்வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்றில்-பெருமையாகிய மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருள்கம் வரைக்கும் உயர்ந்த மலையின்கண்ணே,

கிண்கிணி கவைஇய ஒண செஞ்சீமடி-சிறுசுதங்கைகூழ்ந்த ஒளிளிய சிவந்த சிற்ப அடிபிணையும், கணக்கால்-தூண்டகாலிணையும்,

வாங்கிய துசப்பின்-வள்ளந்து துடங்கிய இடையிணையும்,

பிணத்தோள்-மூங்கில்போலும் தோளிணையும், கோடத்து அன்ன தோயாய் பூந்துகில்-இந்திது

108

கோபத்தைப்போன்ற நிறம் பிடியாத (இயற்கைச் சிவப்பையுடைய) பொலிவாகிய புடைவையையும்;

தெய்வத்தின் ஆணையால்தானே சிவந்திருத்தவில், “தோயாத்துகில, என்றார்.

பல்காள் நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்-பல இரத்தினங்கள் கோத்த இரண்பி வடத்தின் உடைத்தாகிய காஞ்சியை அணிந்த அல்குலையும்,

ஒருகோவை உடையது காஞ்சி என்பது என்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, கண்டொள் கலாபயிரு பத்தொன்று, பண்டொன்று, பருமம் பதினாறு முப்பத்திரண்டு, சி, சிசிகையென்றுணரற் பாற்று, என்று வெண்பாவால் அறிக்,

கைபுனைந்து இயற்றுகக் கவினின் பெறு வரப்பின-ஒருவர் கையினால் கிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகை (த்தமக்கியல்பாகப்) பெற்ற அழகினையும்,

மாணுட்பெண்களுக்குச் செயற்கையால் வந்த அழகு போலாகாது செயவத் தன்மையால் இயல்பாகப் பெற்ற அழகையுடைய ஆதலால், “கைபுனைந்தி யற்றுக் கவி... பெறு வண்பு, என்றார்.

நாவலொம்பெயரியபொலம்புனை அவிர் இழை- (சாம்பூதநதம் என்று) நாவலொம்பி அறித்துப் பெயர் பெற்ற பொன்னினாலே நிருமிக்கப்பட்டி விளங்கும் ஆபரணத்தையும்,

ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூதநதம் எள்ளும் நால் வகைப் பொண்களுள் கிறந்தது சாம்பூதநதமாதலால், அதனை யே எடுத்துக்கூறினார். அது “பூவிற்குத் தாமரையே பொன்

ஊக்குச் சாம்புநத - மாவீற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப-
 நேயிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே-பாலிற்கு வளனாவு
 ர்வெண் பா.,, என்னும் கவிசாகரப் பெருந் தேவரை வாக்
 கால் அறிக. சுமேருவினின்று பாயும் சம்புததியிற் பிறத்தலா
 ல், சாம்புநதம் எனப்பெயர்பெற்றது. பொன் என்னும் சொ
 ல் தொல்காப்பியத்திலே புள்ளி மயங்கியவிலே “பொன்னெ
 ன் கிளவி பீறுகெட முறையின்- முன்னர்த் தோன்றும் லகாச
 மகாரஞ்செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான.,, என்னும் கூக
 ம் குத்திரவிதிப்படி “பொலம்,, எனவந்தது. இதனைப்பிற்கா
 லத்தார் பொன்னின்பரியாய நாமங்கரு ளொன்றெனக்கொ
 ண்டு நிகண்டுட் சேர்த்தனர்.

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனி-தூ
 ரபூமியைக் கடந்து விளங்காநின்ற குற்றந் தீர்ந்த
 திறத்தையும் உடைய

சூர் அரமகளிர் பலருடன்-(கண்டரர்க்கு) அச்ச
 த்தைவருவிக்கும் தெய்வப்பெண்கள் பலருங்கூடி,
 துணையோர் ஆபந்த இணை ஈர் ஒதி-ஆயத்தார்வ
 கிர்ந்த கடையொத்தநெப்பிபின்புடையமயிரினே

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழிடைப்பைந்தாட் சூ
 வ்னாத் து இதழ் கிள்ளி இயிபு-சிவந்த காலைபுடைய
 வெட்சியின் சிறிய பூக்களி: (ணவிபி பூவாகத் தூ
 வி அத) னடுவே பசுமையாகிய தண்டின் யுடைய
 குவையினது புரிசுத்தமாகிய இதழ்களைக் கிள்ளி
 இட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து-
 னீதேவி யென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்பு-
 ரி வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக் கோலத்தையும்
 வைத்தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநாதல் மகரப் ப-
 குவாய் தாம மண்ணுறுத்து-திலகம் இட்ட மணங்
 கமழாநின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறவினது அங்-
 காந்த வாய்போலச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலம்
 தங்க அலங்கரித்து,

துவர முடித்த துகள் அறும் உச்சிப் பெரும் த-
 ண் சண்பகம் செரிஇ- (வேண்ம்வன கூட்டி) முற்ற
 முடித்த குற்றமற்ற கொண்டையிலேபெருமையா-
 கியகுளிர்சகியையுடைய சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கரும் தகட்டு உள் ஐப்பூ மருதின் ஒள் இணர் அ-
 ட்டி-பறத்திலே கரிய இதழையும் அகத்திலே துய்-
 ய இதழையும் உடையமருதின் து ஒள்ளியபூங்கொ-
 த்துக்களை அதன்மேல் இட்டு,

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ் நீர்ச் செவ்வரும்பு-
 இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ- பச்சென்ற அரும்பு-
 களி னின்றும் மேலே போந்து அழகு பெற்றுத்
 தோன்றுகின்ற நீரின் கீழேநின்ற சிவந்த அரும்பு-
 ச்கட்டிய மாலைபை அந்தக் கொண்டையிலே வளை-
 யச் சுற்றி,

வண்காது றுணைத்தக நிறைந்த பிண்டி ஒண்டி
 விர் றுண் பூண் ஆகம் திணைப்ப-வளவியகாதிவேத
 ம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு நிறைந்த அ
 சோகினது ஒள்ளிய தளிர் றுண்ணிய ஆபரணத்தை
 யுடைய மார்பிலே அசைய,

திண் காழ் நறும் குறிய உரிஞ்சிய பூங் கேழ்தீ
 தேய்வை தேங்கமழ் மருது தினர் கடுப்பக் கோ
 ங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக் கொட்டி-திண்ணிய
 வைரத்தையுடைய வாசனைபொருந்திய சந்தனக்க
 ட்டையைத்தேய்த்த பொலிவாகிய நிறத்தை யுட
 ய குழம்பை மணங்கமழ்கின்ற மருதம்பூவை அப்
 பிணைப்போலக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பைப்
 போலும் இளமையாகிய முலையிலே அப்பி,

மருதம்பூ நிறத்திருவமை.

வேங்கை விரிமலர் றுண் தாது அப்பி-(அவ்வ
 ரம் புலர்வதன் முன்னே) வேங்கையினது விரிந்த
 பூவினது றுண்ணிய தாதை அதன்மேல் அப்பி,

வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறி
 பா-விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒ
 ருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்து,

வென்று அடு விறற் கோழி ஓங்கிய கொடி பெ
 றீது வாழிய என்று ஏத்தி-(தப்பாமற் பட்ட பெ
 றுது) வஞ்சியாமல் எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றி

யையுடைய கோழிமேலாய் நின்ற கொடியானது
நெய்க்காலம் வாழக்கடவது என்று வாழ்த்தி,

கீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆயும் சோ
லை-சிறப்பு விளங்கும் மலையிடமெல்லாம் எதிரொ
லிசெய்யும்படி பாடியாமிஞ் சோலையினை யுடைய,
மந்திரும் அறியா மரன் பயில் அழிக்கத்து- (ம
ரமேனூந்தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும்
(மரச்செறிவினாலே) ஏறியறியாத மரங்கள் நெருங்
சிய பக்கமலையிடத்து நின்ற

காந்தட் சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப் பூம் பெருந் தி
யை கண்ணி நிலைந்த சென்னியன்-செங்காந்தளினை
து தாம் விரும்புதலால் வண்புகளும் மொய்யாத
நெருப்புப் போலும் பூவினாலே தொழிக்கப்பட்ட
பெருமையாகிய குளிர்ச்சியை யுடைய மாலையைச்
சூடிய திருமுடியினை யுடையவரும்,

“அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு - மியன்
றுபொருண் முடியத் தந்தன் றுணர்த்தன்-மாட்டுடை மொ
ழிப்பாட்டியல் வழக்கின்.,) என்னும் மாட்டிலக்கணத்தால்
மாட்டிமுடித்தாம். இவ்வாறே மேலும் வருமென்றிக. மலை
யின்கண்ணே தெய்வப்பெண்கள் பலருங்கூடி, சின்னியிட்டு,
வைத்து, அலங்கரித்து, செருகி, இட்டி, சுற்றி, அசைய, அப்
பி, அப்பி, தெறித்து வாழ்த்தி, பாடி, ஆழிம் சோலையை யு
டைய பக்கமலையிடத்து நின்ற செங்காந்தளினை பூவினாலே
கொழிக்கப்பட்ட மாலையைச் சூடிய திருமுடியினை யுடையவ
ர் என முடிக்க.

பக்க

பார்முதிர் என்பது தொடுத்திச் சேஅய்
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

பார்முதிர் பனிக்கடல்கலங்க உள்புக்கு-பாதை
நிலம் முற்றப்பெற்ற குளிர்மையாகியகடலானது
தன்னிலை குலையும்படி உள்ளேபுகுந்து,

உலறிய கதுப்பின்-காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல்-நிறையொவ்வாத பல்வினையும்,

பேழ் வாய்-பெரிய வாயினையும்,

சுழல் விழி-கோபத்தாற் சுழலும் விழியினையும்,

பசங் கண்-பசிய கண்ணினையும்,

சூர் த்த நோக்கின்-அச்சத்தைத்தருவ தாகிய பா
ர்வையினையும்,

சுழல் கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்பெ
ருமுலை அலைக்கும் காதின்கி-பி தூங்கிய கண்ணையுடைய
கூகையடனே கடியபாம்பு தூங்குதவினாலே பெ
ரிய தனங்களை வருத்தினின்றகாதினையும்,

பிணர் மோட்டி-சருச்சரையை யுடைய வயிற்றி
னையும்,

உரு கெழு-செலவின்-கோபம் பொருந்திய ந
டையினையும் உடைய,

அஞ்சு வரு பேய்கள்-கண்டவர்களுக்கு அச்ச
ந் தோன்றும் பேயாகியமகள்,

குருதிஆடிய கூர் உகிர்க் கொடு விரற் கண்டொ
ட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை ஒண்டொடித் த
டக்கையின் ஏந்தி-இரத்தத்தை அனைந்த கூரிய ந
கத்தைபுடைய கொடியவிரலினால் கண்ணைத்தோ
ண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்தமுடைநாற்றத்தைபு
டைய கரியதலையை ஒள்வியவள்ளையுடைய பெரி
யகையிலே எறித்து,

வெருவர வென்று அழிவிறற் களம் பாடி-(அசு
ரர்களுக்கு)அச்சந் தோன்றும்படி வஞ்சியாமல் எ
திரீநின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா-தோஷ அசைத்து,

நிணம் தின் வாயள்-நிணத்தைத் தின்ற வாயின
புடையளாய்,

“வாயள், என்னும் குறிப்புவினமுற்றுச்சொல் வினை பெச்
சுப்பொருள் தந்து நின்றது.

துணங்கை தூங்க-துணங்கைக் கூத்தாட;

துணங்கைக்கூத்தினிலக்கணம் “பழுப்புடையிருகைமுட
க்கியடிக்கத் துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.”, என்
பதனாலறிக.

இரு பேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை அறு வே
றுவகையின் அஞ்சுவரமண்டி-(சூரன் பதுமன்என்
னும்) இரண்டிபெயர்களைபுடைய வடிவமாகிய ஒரு
பெரிய சீரம் அற்று வேறும்படி அச்சந்தோன்ற
பெருங்கி,

சூரன் பதமன் என்னும் இருவரே சுப்பிரமணியசுவாமியுடைய சாபத்தினால் ஒரு சரீரங் கொண்டு பிறந்தனர். ஆதலால் “இருபேருருவி னொருபேரியாக்கை, என்றார். அதுபற்றியே அச்சரீரம் வேலினால் இரு கூறாகப் பிளக்கப்பட்ட பின்னர் அவ்விருகூறும் சேவலும் மயிலுமென இரு வடிவாக வந்தனவென்றதிக. சுப்பிரமணிய சுவாமி சூரன் பிறந்த பின்னரே அவனைக் கொல்லுதற்பொருட்டிச் சீகண்டபரமசிவனது நெற்றிக்கண்ணிற் குன்றினரென்று கத்தபராணத்திற் கூறியிருக்க, சூரனது பிறப்புக்குச் சுப்பிரமணிய சுவாமியுடைய சாபத்தைக் காரணமென்ற தெள்ளியெனின், அங்கே கூறியது அவாந்தரளிருட்டியிற் குற்றத்தை; சுப்பிரமணிய சுவாமி பிரதமமாக இருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றினவர் என்றதிக; அது வாறுளாகமத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதனால் வீரோதயின்மைதெனிக. “அது, என்னும் முதலிலுத்தணிலின அற்று எனப் பொருள்பட்டு, வினையெச்சமாய் தின்றது.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெறி வேல்-சூரனாகிய தலைவனைக் கொன்ற ஒளிர்கின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாகிய,

அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ் இணர்மாமுதல் தடிந்த-அசுரர்களுடைய நல்லவெற்றி குன்றும்படி கீழ்தோக்கிய பூங்கொத்துக்களை யுடைய மரவாகிய முதலிலெட்டிய,

இங்கேமாவென்றது அசுரர்களைல்லாரும் தம்முடனெதிர்த்தார் வலியிலேபாதி தங்கள்வலியிலே கூடும்படிமத்திரங்கிளாண்டிருத்து காதித்தமாமரத்தை.

மறு இல் கொற்றத்து எய்யா நல் இசைச் செல்
வேற் சேய்-குற்றமில்லாத வெற்றியினாலாகிய ஒரு
வராலும் அளந்தறியப்படாத நன்மையாகிய கிரீத்
நியை யுடைய சிவந்த ஆபதத்தையுடைய என்றுமி
னையோருமாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய,

வேலாகிய ஆயுதம் எனக்கூட்டுக. வேலாயுதம் முருகக்கட
யுளுக்கு ஞானசத்தியென்க. நாயகரும் மார்பினையுடையவரு
ம் திருமுடியினையுடையவரும் என்று மினையோருமாகிய சுப்
பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய எனமுடிக்க.

சேவடி என்பது தொழித்து வினையே என்
னும் வரையும் ஒருதொடர்.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம்பு
ரி கொள்கைப் புலம் புரிந்து உலகமும் செலவு நீ
நயந்தனையாயின்-சிவந்த திருவடிசுவைச் சிந்திக்கு
ம் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை
விடாது செய்புங் கொட்பாட்டினாலே வினையா நின்
ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச்சாதித்து (அத்திருவடிக்கீழ்)
இருக்கும் தெநியை நீ விரும்பினாயானால்,

திருவடிக் கீழிருத்தலே வீடுபெருதலால் 'சேவடியுறையு
மா,என்றார். அது "ஹிமமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்
கணந் தெண்ணப்பட்டுச்-கிறுமா நேந்திதன் சேவடிக் கீழ்
ச்சென்றங்-கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ,எனவும் "எண்ணு
கே நென்சொல்வி யெண்ணுகேனே வெம்பெருமான் திருவ
டியே யெண்ணி எவ்வாற-கண்ணிவேன் மற்றுரை கணகணி

வேன் கழலடியே கைதொழுது காணினல்லா-லொண்ணுணீ
 மயான்பது வாயில் வைத்தா யொக்க வடைக்கும்போ துணை
 ரமாட்டேன்-புண்ணியா நின்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்
 புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.,, எனவும் வருந் திருநாவுக்கரசு
 சுதாயனார் தேவாரங்களால் அறிக. அவ்விடு பேற்றிற்கு ஏது
 ஞானமே ஆதலால் “புலம்புரிந் துறையும்”, என்றார். அது
 “ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண தல்லவா
 கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு - மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்
 ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞானத்தா-ஞ
 னத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ லஞ்ஞான மறு
 ப்பந்த மறுமுத்தி யாகு-மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
 விறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.,, என்றுஞ் சிவஞா
 னசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. இருக்கிலே பிராமணத்
 திலும் உருத்திரகுத்தத்திலும், யசுசிலே ஆருணத்திலும் பிரு
 கதாரண்ணியத்திலும், சாமத்திலே சாந்தாக்கியத்தில் ஆரு
 வதிலும், ஞானத்தால் முத்தியென்றும்; அதர்வசிரசிலே ஈசு
 ர சாக்நாத்காரத்திலுலே முத்தியென்றும் சொல்லுகையா
 ல, “நான்மறைகள்”, என்றார். சைவ புராணத்திலும் சூதசங்
 கிதையிலும் ஞானத்தால் முத்தி யென்று சொல்லுகையால்,
 “புராணம்”, என்றார். சிவாகமம் ஞானத்தால் முத்தியென்று
 சொல்லுமென்பது பிரசித்தம். சிவத்தொழில்களெல்லாம் சி
 வஞானம்வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாவதல்லதுதே
 ரே காரணமாகா ஆதலால் “சேவடிபடருஞ் செம்மலுன்ன
 மொடு தலம்புரிகொள்கைப் புலம்”, என்றார். அது “கிரியை
 யென மருவுமலை யாவு ஞானம் கிடைத்தற்கு தியித்தமென
 க் கிளக்கு முண்மைச்-சரியைகிரி யாயோகத் தன்மை யோர்
 க்ருச் சாலோக சாமீப சாளுபக்கன்- மருவியிடு முயர்ஞான
 விரண்டா மாரு மலமகல வகலாத மன்னு போதத்- திருவரு

கோல் நெற்றநனைத் தெவிட வொதுந் சிவாகமமென் றுவி
கறியக் கொப்புண்டே... என்னும் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்
தத்தால் அறிக.

நீ முன்னிய வினையே பல உடல் நன்னர் நெஞ்
சத்து இன் நகை இன்னே வாய்ப்பப் பெறுதி-
நீ (முற்பிறப்பிலே)நின்னந்து செய்த புண்ணியங்க
ளினாலே (அநித்தாயமாகிய இம்மை மறுமை இன்
பங்கள்) பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகி
ய மனசிலே (கிளர்ந்த) இனியையாகிய (இந்த மோ
கை) இச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வா
ய்க்க (அது காரணமாக முத்தியைப்) பெறுவாய்.

(நீ பரமசற்குருநாதராகிய அக்கடவுளை அடை
ந்து வழிபட்டே அதனைப் பெற வேண்டுகையால்,
அவர் விசேஷமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணி
யல்ல தலங்களைச் சொல்வேன், கேள்.)

செருப்புகன்று என்பது தொழித்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்..

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங்
கொடி வரிப் புனை பந்தொழி பாவை தூங்க-போ
ரைக் கூறிக் கட்டிய அதிதூரமாக உயர்ந்த நெடி
ய கொடிக்கருகே (தூலினாலே)வரிந்து புனையப்
பட்ட பந்தினூடு பாவை யானது (அறுப்பாரில்லா
வையினாலே) தூங்கும் படி.

“வரி” என்னும் முதலிலைத்தனிவினை வரிந்து எனப்பொருள்பட்டி, வினையெச்சமாய் நின்றது. பகைவர்களைப் பெண்களாக்கி அவர்கள் கொண்டு வினையாடுதற்குத் தூக்கப்பட்டன என்றற்கு.

பொருதரீத் தேய்த்தபோர் அருவாயில்-போர் செய்வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்காலமும்) போர்த்தொழில் அரிதாகிய வாயிலையும்,

திருவீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து-இலக்குமி வீற்றிருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவையும், மாடம் மலி மறுகின்-மாடங்கள் மலிந்த (மழ் ஊறத்) தெருக்களையும் உடைய,

சுடற் குடவயின்-மதுரைக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள,

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம்-அழகிய சிறைக் கட்டைய வண்டினது அழகிய திரள்,

இருஞ்சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த முள் தாளி நாமரைத் துஞ்சி-மிகுந்த சேற்றையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்கு நெகிழ்ந்து (பின்பு தானும் அல்லிபுந்)தோன்ற மலர்ந்த முள்ளினையுடைய தானையுடைத்தாகிய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது நித்திரைசெய்து,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி- விடியந்) தாலத்திலே தேன் கமழ்கின்ற நெய்தற்பூவைஊதி

எல் படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சூணை மலர்
நூலிக்கும்-சூரியன் உதிக்கும் போது கண்ணைப்
போல விரிந்த விருப்பம் பொருந்திய சூணைப் பூக்
கனிலே சென்று ஆரவாரிக்கும்

குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்-திருப்ப
தங்குன்றின் கண்ணை திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தரு
ளியிருத்தலும் உரியர்.

மேற்குத் திக்கிலுள்ள திருப்பரங்குன்று எனமுடிக்க. உம்
மை எதிர்த்துதழீயவெச்சவும்மை.

அதாஅன்று-அதுவன்றி,

அன்றி என்னும் வினையெச்சம் தொல்காப்பியத்தில் உயிர்
உயங்கியலிலே “ஆன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி - நின்ற
விகர முகர மாத-றென்றியன் மருங்கிற் செய்யுளுரித்தே.,,
என்னும் கூடும் குத்திரந்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற
எவ்வயின்மொழியாததையு முட்டின்று முடித்தவென்னு மு
ந்தியான் அன்று எனத் திரித்து நின்றது. அது என்னும் சுட்டி
பெயர்முன் வரும் அன்று மேற்படி இயலிலே “அன்றுவரு
கால யாவா குதலு-மைவரு கால மெய்வரைத்து கெழிதலு
ஞ்-செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப.,,
என்னும் இசை
குத்திர விதிப்படி ஆன்று என முதலீண்டு நின்றது.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய்.

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரி துதல்
 வாடா மாலை யோடைபொழி துயல்வரப்
 பநிமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
 கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ப்பிற்
 கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
 டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
 முடியொடு விளங்கிய முரண்டிகு திருமணி
 யின் னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப [ஐயு
 நகைதாழ்பு துயல்வருடம் வகையமை பெரலங்கு
 சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
 பகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
 தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்,
 மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
 மாயிருண் ஞால மறுவின்நி வினங்கப்
 பஸ்கதிர் விரிந்தன் றெருமுச மொருமுக்
 மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
 காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக்
 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
 வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக்
 மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்

நீங்கள் போலத் திசைவிளக் சூம்மே யொருமுகஞ்
 செறுநரீத் தேப்த்துச் செல்சம முருசகிக்
 கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வாட் டன்றே
 யொரு முகங்

குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுகட்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே
 யாங்கம்

முவிரு முகனு முறைநவின் றொருசலி

ரைந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

செம்பொறி வாங்கிய மொய்ப்பிற் சுடர்விடுபு

வண்டுகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்ந்தோள்

விண்ணென் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை

புக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை

நலம்பெறு கலிங்கத் துக்குறங் கிண்டிசை

யசைனிய தொருகை

யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை

[கை

யையிரு வட்டமொ டெஃஞ்சுவலந் திரிப்ப வொரு

மார்பொடு விளங்க வொருகை

தாரொடு பொலிய வொருகை

[கை

கீழ்வீழ் தொடியொடு மீயிசைக் கொட்ப வொரு

பாடிந் படுமணி யிரட்ட வொருகை

நீனிற் விசம்பின் மலினுளி பொழிய வொருகை

புரண மகவிரக்கு வதுவை சூட்ட வங்கம்

மண்ணிரு கையுமீ பாற்பட வியந்தி
 யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
 வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை நரல
 வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசுமொடி
 பல்பொழி மஞ்சை வெல்கொடி யசவ
 விசும்பா ராக விரைசெலன் மூணினி
 யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
 ரலைவாய்ச் சேறனு நிலைஇய பண்பே
 யதாஅன்று.

இதன்பொருள்.

வைந்துதி என்பதுதொடுத்தப் பண்பே
 என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

வைந்துதி பொருத வடி ஆழ் வரி துதல் வாடா
 மூலை ஓடை யொடு துயல்வர-கூர்மையாகிய நுதி
 யை உடைய தோட்டிவெட்டிய வடி அழுந்நீன பு
 கரை உடைய மத்தகத்திலே பொன்னர் மாலையா
 னது பட்டத்துடனே கிடந்து அசையும்படி,

“வைத்துதி, பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
 ழித் தொகை.

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின்-தாழ்கின்ற ம
 ணி மாறியொலிக்கும் பக்கத்தையும்,
 கடு நடை-கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொயிம்பின்-இயி-
 மனைப்போன்ற (பிறராலே) தயித்தற் கரிய வலியி-
 ணையம் உடைய,

கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு- ஓ
 நெகால் காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின்
 மேல் ஏய்,

உடைய யானை என்சு. யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி
 என முடிக்க.

ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியொய்
 பி விளங்கிய முரண் மிகு கிருமணி-ஐந்தகிய வே
 ளுபட்ட வடிவின் யுடைய செய்புந் தொழில்சுள்
 னைத்தும் முற்றுப்பெற்ற முடியுடனே கூடி விளங்
 கிய (ஒன்றற் கொன்று) மாறுபடும் மிகுந்த அடி
 கினை யுடைய இரத்தினங்கள்

முடிக்குரிய ஐவேறுவு "தாம மகுடம் பதமங் கிம்புளி-
 கோடர மிவைமுடிக்க கைவ றுருவே,, என்பதனால் அறிக.

மின் உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப-மி
 ன் போலும் பிரகாசத்துடனே கிரகிலே பொலிவு
 பெறவும்,

நகை தாழ்பு துயல்வறும் வகை அமை பொ
 ளுங் குழை-ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறு அ
 மைந்த பொன்னினற் செய்ப்பட்ட மகரக் கு
 ளைகள்

சேண் விளங்கு இயற்கை வாய் மதி கவைஇ ஆ
கலா மீனின் அவிரவன இமைப்ப - தூர பூமியிந்
சென்று பிரகாசிக்கும் இயல்பையுடைய ஒளிபொ
ருந்திய சந்திரனைச் சூழ்ந்து நீங்காத நகைத்திரங்க
ள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக் காலவும்,

தாவு இல் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார் ம
னன் ஏர்பு எழுதரு வாய் நிறமுகன்-வருத்தம் இல்
லாத விரதங்கனையுடைய தங்கள் தவத்தொழிலமு
டிக்கும் பெரியோர்களுடைய மனசிலே பொரு
ந்தித் தோன்றும் ஒளிபொருந்திய நிறத்தையுடை
ய முகங்களுள்,

பொலிவு பெறவும் ஒளியைக்காலவும் தோன்றும் முகங்க
ளுள் எனமுடிக்க.

ஒருமுகம் மாயிருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்
கப் பல்கதிரீ விரிந்தன்று-ஒருமுகமானது பெரு
மை யாகிய இருளை யுடைய உலகம் குற்ற மில்லா
யல் விளங்கும்பொருட்டுப் பல கிரணங்கனையும்
தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒ
ழுக்கி காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்தன்று- ஒரு
முகமானது அன்பர்கள் துதித்தால் (அவர்கள் குற்
றங்களை நீக்குதற்கு) உடன்பட்டு அவர்களுக்கு இனி
தாய்நடந்து (அவர்கள்மேற்சென்ற) விருப்பத்தினு

லே மகிழ்ந்து அவர்கள்வேண்டும் வரங்களைக் கொடு
யித்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழா அந்
தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்-ஒருமுகமானது மந்திரத்
தை யுடைய வேதத்தற் சொல்லிய முறைமை தவ
றாத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு வ
ராதபடி நினையாநிற்கும்,

ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை எம் உற நாடி
த் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்-ஒருமுகமான
து (வேதாகமங் களிலே)-மறைந்து கிடக்கும் பொ
ருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந் தும்படி ஆ
ராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போலத் திசை
கடெல்லாவற்றையும் விளக்கும்,

ஏமம் என்பது "ஏமம், ஏனக் கடைக்குறைந்து நின்றது-க
லை நிறைதலால், திங்கள் உவமையாயிற்று.

ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவுகொளி
நெஞ்சமொடு செறுநரீத் தேய்த்துக் களம் வேட்ட
டன்று - ஒருமுகமானது (திருவுள்ளத்திலே) நிகழா
நின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோடங்கொண்ட
திருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வ
தைத்துப் போர்க்கொ வேள்வியை வேட்டது,

சமத்துவத்தை ஒழித்தலாவது தேவரையும் அசுரரையும்
ஒப்பக்கருதாமல் தேவரைக்காத்து அசுரை அழித்தலாம்.

“தந்தை தாய் பெற்ற தந்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்-வந்திடா விடி லுறங்கி வளாரினு லடித்து தீய-பத்தமு யிழை ரெல்லாம் பார்த்திடிந் பரிவே யாரு-யீ ந்தநீர் முறைமை யன்றே லீசனார்முனிவு மென்றும், எனவும் “போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்- யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார் - வேகியா னுற்போற் செய்த வினைகளை வீட்ட லோரா- ருகியா மூட ரெல்லா மும்பரி லொருவ னென்பர், எனவும் வரும் சிவஞா ன சிந்தித் திருவீருத்தங்களால் அறிக.

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல் து சுப்பிரீன் மடவரல் வள்ளியொடு தகை அமர்ந்தன் னு-ஒருமுகமானது வேடருடைய மடப்பத்தை யு டைய மகளும் கொடி போலும் இடையிணையுடைய இளம்பெண்ணு மாகிய வள்ளிநாயகி யுடனே ம கிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று,

வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளுக்கு இச்சாசத்தியென்க. காம துகர்ச்சி பில்லாத கடவுள் இவ்வளம் நகையமர்ந்தது உலகத் திலே இல்வாழ்க்கை நிகழ்தற் பொருட்டென்க. அது “தென் பா லுகந்தாழித் தில்லச்சிற் றப்பலவன்-பெண்பா லுகந்தா ன்-பெரும்பித்தன் காணேஉ-பெண்பா லுகந்திலனேற் பே தா யிருநிலத்தோர்-வீண்பா வியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழிலோ, என்தும் திருவாசகத்தாலும் “போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார் - யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார், என்பதனானு மறிக.

அம் மூவிரு முகனும் ஆங்கு முறை நவின்னு ளு முகலின்-அவ்வாறு முகங்களும் அத்தொழில்களீ

டத்துச் செய்ய முறைமைகளைப் பயின்ற நடந்த
துகையினாலே (அம்முகங்களுக்கு ஏற்பு)

ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டி மார்பில் செம் பொ
ந் வாங்கிய-பதக்கந் தூங்கிய அழகிய பெரிய மா
ர்பிலே கிடக்கின்ற(உத்தம இலக்கணமாகிய)சிவந்
த மூன்று வரிகளையும் (தன்னிடத்திலே வந்து வி
ழும்படி) வாங்கிக்கொண்ட

அவ்வரிகள் தோளளவும் வந்து கிடக்கின்றமையால் “வாங்
கிய,,என்றார். “வரையகன் மார்பிடை வரியுமூன்றுளவே,,என்
ன்றிப்பறும். “வாங்கிய,,என்னும் பெயரெச்சம் “தோள்,,என்
னும் பெயர் கொண்டது.

மொய்ப்பில் வண்டுகழ் நிறைந்து சுடர் விழிபு
வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்- தமது வலிமையினா
லே பெரிய புகழ்நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்க
ளைச் செலுத்திப் (பகைவர து) மாற்பைப்பிளந்து
அவைகளை வாங்குகின்ற நிமிர்ந்த தோள்களுள்,

“சுடர்,,அதனையுடையபடைக்கலத்துக்கு ஆயினமையால்
குருபெயர். “வசிதல்,,யினத்தல. அசுரர்முதலியோரைக்கொ
ல்லும்போது, பன்னிருகையிலும் படைக்கலந் தரிப்பாராத
வால்,இவ்வாறு கூறினார். இனி அதுசெய்யாக்காலத்து இப்ப
யிருக்குமென்று அவைகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

ஒருகை விண்செல்ல மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்திய
து ஒருகை உக்கந் சேர்த்தியது -ஒருகையானது
(எக்காலத்தும்) ஆகாயத்திலே இயங்குதலாகிய மு

ஹைமயிணையுடைய தேவஇராமர்களுக்குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது, அதற்கு இணையாகிய கைமருங்கிலே வைத்தது,

“விண்ணென்மரபிணையர், என்றது சூரியனுடைய பெண்மையைப் பல உயிர்களும் பொறுக்கலாற்று என்று நினைத்து தமது திருவருளிணை அகவேடி திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கும் முனிவரை. அது “நிலமிசை வாழ்த ரலம் உற நீரத்-தெறுக திரீக் கனவி வெம்மை தாங்கிக்-காலுணலாகச் சுடரொடு கொட்கு-மவிர்சடை முனிவரு மருள், என்னும் புறப்பாட்டால் அறிக. அவர்களைப் பாது காக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று. மனமும் முகமும் கையும் ஓராதொழிவேச் செய்தலால், மற்றக்கை தொழிவின்றி மருங்கிலே கிடந்தது. இதனாலே இந்தக்கை மாயிருண் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப் பலகதிர் விரிந்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று.

ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறுகலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசையியது ஒருகையானது தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கையானது நன்மை பொருந்திய ஆடையை யுடைய தொடையின்மேலே கிடந்தது,

முன் வேழமேல்கொண்டு என்றமையால், அதற்கு இயைபு இவ்வாறு கூறினார். தம்மை வழிபடுவோரிடத்திற் செல்லுங்காலியான மேற்கொண்டு சென்று அருள் செய்தல் இயல்பாகலால், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில் செய்தமை அறிக.

இருகை ஐயிருவட்டொடு எஃகு வலந் திரிப்

**ப-இரண்டுகைகள் அழகிய பெரிய பரிசையோடு
வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற,**

அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழியாமல் அவர்களை ஒட்டு
ம்பொருட்டு இவைகளைச் சுழற்றுதலால், இக்கைகள் வேள்வி
யொர்க்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவாறாக.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு
பொலிய-(முனிவர்களுக்கு உரையிறந்த பொரு
ளை உணர்த்தும் போது) ஒருகையான துமார்பினு
டனே விளங்க அதற்கு இணையாகியகை மார்பிலே
தாழ்ந்த மாலையொடு சேர்ந்து அழகுபெற,

மார்பினொடு விளங்குதல் மௌனமுத்திரைகாட்டி என்க. அ
து "இருவரு முணரா வண்ண லேனவெள் ளெயிறி யாமை-சி
ரதிரை யனந்த கோடி தினத்திடு முரத்திற் சீர்கொள்-கரதவ
மொன்று சேர்த்தி மோன முத் திரையைக் காட்டி- யொரு
கணஞ் செயலொன் றின்றி யொருசெய் வாரி லுற்றான்...என்
னும் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. கடவுள் தாமேமௌ
ன முத்திரைகாட்டி அமர,மாணிக்கர்களுக்கு ஆனந்த மயமா
சிய உள்ளொளி நிறையும் என்க. இக்கைகள் எஞ்சிய பொரு
ளை விளக்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவாறாக.

ஒரு கை தொடி யொடு மீ முசைக் கொட்டபக்கி
ழீவீழ் ஒருகை பாடினீ பரிமணி இரட்ட- ஒருகை
யானது தொடியுடனே மேலே சுழன்று களவே
ள்வியைவேட்டும் முத்திரைகொடுக்கக்கீழ்விழுந்த
மற்றக் கையானது ஒகை இனிதாகிய அசைகின்ற
மணியை மாறியொலிக்கப் பண்ண,

இந்தக் கைகள் களவேள்வி வேட்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவை
காண்க.

ஒரு கை நீல் நிற விசும்பின் மலி னுளி பொழி
புஞ்ஞகை வான் அர டகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட-
ஒருகையானது நீல் நிறத்தையுடைய முகிலினாலே
மிசுந்த மழையைப் பெய்ச்செக்க அதற்கு இணையா
கிய கையானது சுவர்க்கத்தினுள்ள தெய்வப்பெண்க
ருக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

வள்ளிநாயகியோடு நகையமர்ந்த முகம் உலகத்திற்கு இ
வ்வாழ்க்கையை நிகழ்த்திவிப்பது ஆதலால், அவ்விலவாழ்க்
கை நிகழ்த்தாதற்கு மழையைப் பெய்தது ஒருகை மற்றொரு
கை இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூ
ட்டிந்து எனவறிக.

ஆங்கு அப்பண்ணிருகையும் பாற் பட இயற்றி-
அப்படியே அந்தப்பண்ணிரண்டு கை களும் முக
த்தின் பகுதிப்பயிம்படி தொழில் செய்து,

அந்தரப் பல்லியம் ஏறங்க- தேவதுந்துபி ஒலிக்
கவும்,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப- திண்ணிய
வைரத்தையுடைய கொம்புகள் மிக்கொலிக்கவும்,

உரம் தலைக்கொண்ட உருமிடி முரசுமொழிவா
ல் வீண நரல-வலிமையைத் தன்னிடத்திலே கொ
ண்ட இடியினது இடிப்புப்பொலும் முரசத்தோ
டு வெள்ளிய கங்குகள் முழங்கவும்,

பல் பொதி மன்கைரு வெல் கொடி அகவம்பி
 ஸீலியையுடைய மயிலான து தமது ஆணையினால்
 வென்று எரித்த கொடியிலே ஒலிக்கவும்,

விசம்பு ஆராக விரை செலல் முன்னி-ஆகாயமே
 வழியாக விரைந்த செலவை மேற்கொண்டு,

ஒங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்சீர் அலைவா
 வீச்சேறலும் நிலைநிலையுடைய-நன்மையோங்கியமே
 ல்மக்கள் புகழ்ந்த உயர்வாகிய சிறப்புப்பொருந்
 திய கீர்த்தியை யுடைய திருச்சீர் தூருக்கு எழுந்
 தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்.

யானையின்மேல் அசையுப்படி ஏறி கொழியசெய்து ஒலிக்
 கவும் மீட்கொடுக்கவும் முழக்கவும் ஒலிக்கவும் மேற்கொண்
 டு திருச்சீர் தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்
 ற குணம் என முடிக்க.

அதானறு-அதுவன்றி,

முன்றாவது

திருவாவினன்குடி.

சீரை தைலிய வுடுக்கையர் சீரொடு
 உலம்புரி புரையும் வாணரை முடியினர்
 யாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
 னுரிவை தைலிய ஆன்கெடு மார்பி
 வென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் தன்பகற்

பலவுடன் கழிந்த வண்டிய ரிகலொடு
 செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
 கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
 தாம்வரழ் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிபிம்பை
 யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
 துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
 புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
 முகைவா யவிழ்ந்த தகைகு ழாகத்துச்
 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவளி
 னல்லிபாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 மென்மொழி மேவல் ரின்னரம் புளர
 நோயின் நியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னவிர் தளிர் புரையு மேனிய ரவிர் தொறும்
 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
 பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கச்
 கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
 றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கழிந்திறந்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 னுமைமயமர்ந் து விளங்கு மிமையா முக்கண்

மூவெயின் முருக்கிய முரண்பிசு செல்வனு
 நூற்றுப்பத் தங்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றி கொற்றத்
 தீரிரண்டேந்திய மருப்பி னெழின்டைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேயிய நூருக்கினர் செல்வனு
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
 வலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றேறென்றித்
 தாமரை பயந்த தாவி லூழி
 நான்முக வொருவந் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
 நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
 டொன்பதிந் திரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
 மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
 வளிகளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
 தியெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
 வருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
 வுறுகுறை மருங்கிற்றும் பெறுமுறை கொண்மா
 ரந்தரக் கொட்டினர் வந் துடன் காணத்
 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்கு
 னாவி னன் குடி யசைதலு முரிய னதா அன்று

இதன்பொருள்.

சீரைதைஇய என்பது தொடுத்த உரியன்
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்-மரவுரியை உடையர்
கச் செய்த உடையினை யுடையவரும்,

சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியி
னர்-அழகோடு (வடிவாலும் நிறத்தாலும்)வலம்பு
ரிச்சங்கைப் போலும் வெள்ளிய நரைமுடியினை யு
டையவரும்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்-(எக்காலத்து
ம் நீராடுதலால்)அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை யு
டையவரும்,

மாலின் உரிவை தைஇய உண்கெடு மார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்-மான்றோல்
போர்த்த (விரதங்களால் பட்டிணி யிருத்தல்பற்றி)
தசைகெடுகின்ற மார்பில் எலும்புக ள்கோவைதோ
ன்றி விளங்கும் உடம்பினை யுடையவரும்,

போர்த்த மார்பு என்க.

நன்பகற்பலஉடன் கழிந்த உண்டியர்-(எப்பொ
ருளையும் துகர்தற்கு)நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள்
பலவஞ் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையவரும்,

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மணத்தினர்-மாறு

பாபிடனே செற்றத்தையும் போக்கிய மனசினையு
டையவரும்,

சேற்றமாவது நெடுங்காலம் நிகழும் பகைமை.

கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர் -பலவந்
றையுங் கற்றவர் சிறிதும் அறியாத அறிவினையுடை
யவரும்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்-ப
லவற்றையுங் கற்றவருக்குத் தாம் எல்லையாகிய தலை
மையை யுடையவரும்,

கல்விக் கரைகண்டவர் என்பது கருத்து.

காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர்-ஆ
சையுடனே கடிய சினத்தையும் போக்கிய அறிவி
னை யுடையவரும்,

சினமாவது கோபத்தின் பின் சிறுபொழுது நிற்பது.

இழிம்பையாவதும் அறியா இயல்பினர்-(தவநீ
தினலே சீரம் வருந்தினும்)மணவருத்தம் சிறிது
ம் அறியாத இயல்பினையுடையவருமாகிய,

துணி இல் காட்சி முனிவர் மேவர முற்புக-(ஒரு
வரோடும்)வெறுப்பில்லாத நல்லறிவினையுடைய மு
னிவர்கள் (திருவுளம்) பொருந் துதல் வரும்படி மு
ன்னே செல்லவும்;

புகை முகந்து அன்ன மாசு இல் தூ உடை-பு
லையை முகந்தாற்போன்ற(தெய்வத்தன்மையால்)

ஆளுக்கேறாதபரிசுத்தமாகிய உடையினைபும்

முறை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்துமு
கை வாய் தெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த மார்பினைபு மு
டைய

மென் மொழி மேவலர்-(எக்காலத்தும்) மெல்
லிய வார்த்தை சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்த
ருவர்கள்,

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர்- (மனிதருக்
கு உரிய) நோய் இல்லையாகும்படி நிருமித்த உட
ம்பினைபுடையவரும்,

மாவின் அவிர் தளிர் புரையும் மேனியர்-மாவி
னது விளங்குகின்ற தளிரைப் போலும் நிறத்தினை
புடையவரும்,

அவிர் தொறும் பொன்னுரை கபிக்கும் திதலைய
ர்-விளங்குந்தோறும் பொன்னுரை விளங்கினும்
போலும் தேமலையுடையவருமாகிய

இன்னகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து
அல்குல்-இனிமையாகிய ஒளியையுடைய பருமக்
தையணிந்த(தாமவேண்டும் இடம்)தாழ்ந்து(உயர்
வேண்டும் இடம்)உயர்ந்த அல்குலையுடைய

“பருமம், பதினாஞ் கோவை மணி.

மாக இல் மகளிரொடு - குற்றம் இல்லாத கந்த
ருவப்பெண்களுடனே,

செவி நேரீபு வைத்த செய்வு உறு திவஷின் து
 ஓயாழ் நவின்ற நயன் உடை நெஞ்சின்-எஃகு செ
 லியினிலே (சுருதியை) அளந்து நரம்பைக் கட்டி
 ன சுற்றுதலுறும் வாரீக்கட்டினை யுடைய நன்மை
 யாகிய யாழின் இசையிலே பயின் றஇனிமைபொ
 ருந்திய மனசினிலே;

மறு இன்றி விளங்க இன் நரம்பு உளர- (இசை
 தூலின் விதித்த முறைமை) குற்ற மின்றி விளங்கும்
 உட இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,

சடுவோடு ஒழங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிற்று-
 தஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) கிடந்த தூளையினை யு
 டைய வெள்ளியபற்களையும்

மிடற்றில் நஞ்சுதம்மிடத்தே தொன்றுதவால்-சடுவோடு,
 ளன்றார். பற்கள் காளி காளாத்திரி யமன் யமதூதி என நா
 ன்காம்.

அழகிலை உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கறிந்திறல்-
 நெருப்பென்று சொல்லும்படி நெட்டியிர்ப்புக்
 கொள்ளும் (கண்டவர்களுக்கு) அச்சந்தோன்றும்
 கடிய வலிமையினை யுமுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும் பலவரிக் கொடுஞ் சி
 றைப் புள் அணி நீள் கொடி-பாம்பு சாவும்படி அ
 ழுக்கும் பலவரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினை யுடை
 யுச் சருடனை அணிந்த நீண்ட கொடியினை யும்

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇயக
 லகங் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்ளைச் செல்வனு
 ம்-பெருமையாகிய (இந்திரன் யமன் வருணன் கு
 பேரன்)என்னும் நான்குதேவர்களுடைய நன்மை
 யாகிய நகரங்களினாலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக்
 காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்
 புமுடைய விஹீணுமூர்த்தியும்,

வலவயின் வெள் ஏறு உயரிய- வெற்றிக்களத்தி
 லே வெள்ளிய இடபக்கொடியை எடுத்த

உமை அமாந்து விளங்கும்-உயாதேவி ஒருபாக
 த்திலே பொருந்தி விளங்குகின்ற

பலர் புகழ் திணி தோள் இமையா முக்கண்-ப
 லரும் புகழ்கின்ற திண்ணிய தோளின்பும்இதழ்கு
 ளியாத முன்று கண்களைபுமுடைய

முமெயில் முருக்கிய முரண்டிகு செல்வனும்-
 முப்புரத்தைபும் அழித்த வலிமை மிகுந்த பரமசி
 வனும்,

எடுத்த பரமசிவன், விளங்குகின்ற பரமசிவன், உடைய பர
 மசிவன் என்க.

நூற்றுப் பத்து அறிக்கிய நாட்டத்து- ஆயிரங்
 ன்களைபும்,

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொந்
 தீத்து-நூறுபய பல யாகங்களைச் செய்து முடித்த

திருவேலிபெற்ற பகைவரை வென்று கொல்கின்ற வெற்றியினையு முடைய

ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின் எழில் நடைத் தாழ் பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளிர் செல்வனும்-(தலைகள்) ஏந்திய நான்கு கோடிகளையும் அழகிய நடையையும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினை உடைய கையை யும் உடைத்தாகிய (யாவரர் லும்) உயர்த்துச் சொல்லப்பட்ட வெள்ளையானையின் கழுத்தில் ஏறிய அழகு விளங்குகின்ற இந்திரனும்,

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக-பலரும் புகழ்கின்ற (அயன் அரி அரன் என்னும்) மூவரும் (தத்தமக்கு உரிய தொழில்களை முன்போலச் செய்து) தலைவராக வேண்டி,

முருகக்கடவுள் அகரரைக்கொண்டு தேவரைக் காத்துத் தெய்வயானையம்மையைத் திருமணஞ்செய்தபோது, தமது திருக்கையிலிருந்த வேலை நோக்கி, தமக்கு இவைகொண்டலாத் தந்தது இவ்வேல் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அருகிலிருந்த பிரமதேவர் இவ்வேலுக்கு இந்திலை என்னவைத்தது என்றார். முருகக்கடவுள், நங்கையிலவேலுக்கு நீ கொடுக்க ஒருசுத்தி உண்டா! என்று கோபித்து, இப்படிச் சொல்லிப் பூமியிற் செல்வாய் என்று சபித்தருளினார். அல்லாதே பிரமதேவர் படைத்தற் குழிலைத் தவிர்ந்து, பூமியிற் சென்றார். அங்ஙனமாகவே, மற்றை இருவருக்கும் காத்தற் குழிலும் அழித்தற் குழிலும் இல்லாவின. இதுபற்றியே “மூவருந் தலைவராக, என்றார்.

ஞாலந் தன்னில் தோன்றி எழுறும் தாமரை ப
யந்த உழழித் தாவு இல் நான்முக ஒருவற்சுட்டி-பூ
யியின்கண்ணே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற (விஷ்
ணு முர்த்தியுடைய) உந்தியங்கமலம் பெற்ற உழழி
க்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்களை யு
டைய பிரமதேவரை (பழைய நிலையிலே நீறுத்த)
நினைந்து,

பக்ஷில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி நால் வே
று இயற்றைகப் பதினொரு மூவரோடு-(ஒருபொரு
ள் பலவாமாறு) பகுக்கும் போது வேறுபடத்தோ
ன்றும் தம்முள் மாறுபாடு இல்லாத அறிவினை யு
டைய நான்காகிய வேறுபாட் டியல்பினை யுடை
ய முப்பத்து மூவரோடு,

ஆதித்தன் உருத்திரன் வசுமருத்துவன் எனப்படும் நான்கு
கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றைப் பலவாகப் பகுக்குங்
கால், முறையே பன்னிரண்டு பதினொன்று எட்டு இரண்டு ஆ
கப் பகுக்கப்பட்டு முப்பத்துமூன்று விதலால்; இவ்வாறு கூ
றிலார். “பதினொரு மூன்று, பதினென்றாலாகிய மூன்று என
விரியும். ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசு
க்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் என்றுணர்க.

ஒன்பதிற்குள் ரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்-பதினெ
ண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலை பெற்ற கணங்களுள்,
பதினெண்கணங்களாவார், தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்தி
யர் கருடர் கிள்ளர் திருநர் கீம்பருடர் சுந்தருவர் இயக்கர்

விஞ்சையர் பூதர் ஸைசாசர் அந்தரர் முனிவர் உரகர் ஆக
சுவாசிகள் போகபூமியர்கள் என இவர்.

மீன் பூத்து அண்ண தோன்றலர்-நகைத்திரங்கள்
பூத்தாற்போன்றகேற்றத்தைஉடையர்களாகியும்,

மீன் சேர்பு.வளி கிளர்ந்து அண்ண செலவினர்
கடலினிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற் போ
ன்ற செலவினை உடையவர்களாகியும்,

“மீன், என்பது அது உலவும் இடமாகிய கடலுக்கு ஆக
வள், ஆகுபெயர்.

வளியிடைத்தீ எழுந்துஅண்ண திறலினர்-காற்றி
டத்தே நெருப்பு எழுந்தாற் போன்ற வலியினையு
டையவர்களாகியும்,

தீப் பட உரும் இடித்து அண்ண குரலினர்-நெ
ருப்புப் பிறக்கும்படி இடி இடித்தாற்போன்ற கு
ரலினை உடையவர்களாகியும்,

காண் வர-அழகோடு (கூடி) வரவும்;

தம் விழுமிய பெறுமுறை குறையுறும் மருங்கி
ற் கொண்டார்-தங்கள் சிறந்த தொழில்கள் (முன்
போல்)பெறுமுறைமையைக் குறைவேண்டி நின்
று பெறுங்கூற்றினாலே பெறும்பொருட்டி,

அந்தரக் கொட்பினர் உடன் வந்துகாண-ஆகா
யத்திலே திரிதலையுடையர்களாய் ஒருங்கே வந்து
காணும்படியாக,

சுரு

தூவு இல் கொள்கை மடந்தையொடு ஆவினன்
 குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன்-கெடுதலில்லா
 த கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்மையொடு தி
 ருவாவினன் குடியின் கண்ணே சிலநாள் எழுந்தரு
 ளியிருத்தலும் உரியர்.

அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் தந்தமக்கு உரிய தொ
 ளில் களைச் செய்து தலைவராக வேண்டி, பிரமதேவரைப் ப
 ளைய நிலையிலே நிறுத்த நினைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பரம
 சிவனும் இந்திரனுர் முனிவர்கள் முன்னே செல்லவும், கந்தருவ
 ர்கள் கந்தருவப்பெண்களோடு இனிய தரம்பை வாசிக்கவும்,
 முப்பத்து மூவரோடு பதினெண் கணங்களும் கூடி வரவும்
 தங்கள் சிறந்த தொழில்களைப் பெறுமுறைமையைக் குறை
 வேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றினாலே பெறுங்கூறாருட்டு ஒரு
 ல்கு வந்து காணப்பட்டபயாகத் திருவாவின் குடியிலே எழுந்
 தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதா அன்று-அதுவன்றி,

நான்காவது

திருவேங்கடம்.

இருமூன் மெய்கிய வியல்பினின் வழாஅ
 திருவார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
 யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
 டாறினிற் கழிப்பிய வறணவில் கொள்கை
 மூன் றுவடைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்

திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து துவல
 வெண்பது கொண்ட மூன்றுபுரி றுண்ணாண்,
 புலராக் காழகம் புலர வுடஇ
 யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்நீ
 தாமெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
 நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
 விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரி துவந்
 தேரகத் துறைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்பொருள்.

இருமூன்று என்பது தொடுத்த உரியன்
 என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது-(ஒ
 தல் ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்டித்தல் ஈதல் ஏற்ற
 ல் என்னும்)ஆறாகிய(நன்மை)பொருந்திய இலக்க
 ணத்தின் வழுவாமல்,

இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல் குடி-(தாயு
 ம் தந்தையும் ஆகிய)இருவர் குலத்தையும்(உலகத்
 தார் நன்று என்று)மதித்த பலவாய் வேறுபட்டப
 ணைய குடியிலே பிறந்த

அறு நான்கு இரட்டி யாண்டு நல்லிளமை ஆறி
 னில் கழிப்பிய - நாற்பத்தெட்டு வருடத்து நன்

மையாகிய இளமையை (வேதங்கூறிய பிரமச்சரிய)
நெறியிலே போக்கிய

அறன் நவில் கொள்கை-தருமநூலை (எப்பொழு
தும்) கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து- (ச
துரமும் முக்கோணமும் விஸ்வடிவுமாகிய) மூன்று
வகையாகக் குறிக்கப்பட்ட (ஆகவநீயம் தக்ஷிணக்கி
னிகாருகபத்தியம் என்னும்) மூன்றக்கினியினால் உ
ண்டாகும் செல்வத்தினையும்

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் நூண் இ
ருபிறப்பாளர்- (மூன்று நூல்கொண்டு மூன்று புரி
யாக்குதலால்) ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே
கொண்ட ஒருபுரி மூன்றுகிய நுண்ணிய உபவித்
தையும் உடைய பிராமணர்கள்;

பிறந்த பிரமணர்கள், போக்கிய பிராமணர்கள் என்க.

பொழுது அறிந்து- (தாங்கள் வழிபடுங்) காலத்
தை அறிந்து,

புலராக் காழகம் புலர உடஇ- (வ்நானம் பண்
ணித்) தோய்த்து உலராத புடைவையை (உடம்பி
லே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்தி,

அருமறை ஆறெழுத்து அடக்கிய கேள்வி- அரு
மையாகிய வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆறு
கூற்றத்தைத் தன்னிடத்தடக்கிய மந்திரத்தை

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி- நாக்குப் பு
டைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

விரை உறு நறுமலர் ஏந்தி - (பிரின்னர்) வாசம்
பிகுந்த நன்மையாகிய பூக்களை எய்த்து அருச்சித்
து,

உசுகிக் கூப்பிய கையினர். தற்புகழ்ந்து ஹவல-
தலையிலே குவித்த கையின் புடையர்களாய்த் தம்
மைப் புகழ்ந்து துதிக்க;

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்-
பிசுமகிழ்ந்து திருவேரகத்தினீகண்ணே எழுந்தரு
ளியிருத்தலும் உரியர்.

பிராமணர்கள் அறிந்து, உடுத்து, உச்சரித்து, எடுத்து அ
ருச்சித்து, தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க; மகிழ்ந்து திருவேரக
த்தினீகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கலும் உரியர் எனமுடிக்க.

அதா அன்று- அதுவன்றி,

ஐந்தாவது

குன்றுதோறடல்.

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வேண்கு தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
ணறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்க்கிளர் மார்பிற்
கொழிந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய காணவர்

நீடமை வினை நீத தேக்கிட் டேறந்
 குன்றகச் சிறுகுடிக்கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவையயர
 விரலுளர்ப்பி பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டிசுனை பூத்த வண்டிப்பி கண்ணி
 யிணைத்த கோதை யிணைத்த கூந்தல்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
 செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தலை
 திருந்துகா ழல்குற் நிளைப்ப வுடஇ
 யயில்கண் டன்ன மடநடை மகவிரொடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதுன்ன
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
 றசரன் மஞ்சையன் புகரிவ் செவல்வ்
 கொடிய நெடியன் நெடியணி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் நெருகு கியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மென்றோட் பட்டிணை தழீஇத்தலை தந்து
 குன்றுதோ ருடலுநின் றதன் பண்பே யதா அன்று.

இதன்பொருள்.

பைங்கொடி என்பது தொழித்துப் பண்பே
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

நறும் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்
கொய்ம் தொழில வல் வில் கொலைஇய காணவர்
தந்ய சந்தனத்தைப் புகிய நிறம் விளங்கும் மாரீ
பின்புடைய கொடிய தொழிலை உடைய வலிமை
பாகிய வில்லினாலே கொலைசெய்த வேடர்கள்,

மரீபின்புடைய வேடர்கள் என்க.

நீர் அடிய வினைந்த தேகக் கட்டேறல் குன்றகச்
சிறுகுடிக் கிணை புடவ் மகிழ்ந்து- நீண்ட மூலங்கிளி
லே இருந்து முற்றின தேனாற் செய்த சட்டெளி
வை மலையிடத்துச் சிற்றூரி லிருக்கும் சற்றத்துட
னே உண்டு மகிழ்ந்து,

விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடுநறும் கால்-
விரற்றலையினாலே வலிய மலர்ந்தமையால் வேறுப
டுகின்ற மணம்பொருந்திய தாளினையுடைய

“உளர்ப்ப,, என்பதன்கணிற்றகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

குண்டு சுண்ண பூத்த வண்டு படு கண்ணி இணைத்த
கோதை அணைத்த கூந்தல்- ஆழமாகிய சுணையிலே
பூத்த வண்டு விழுக்கின்ற அரும்புகளினாலே தொழிக்
கப்பட்ட மாலையை அணிந்த அளகத்தையும்

தான்புடைய அரும்புகள் என்க.

முடித்த குல்லை இலையுடை நறும் பூ செங்கால்
மராஅத்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண
த் தொடுத்த பெரும் தண்டாத்தழை-இலையைத் த
லையிலே உடைய கஞ்சாவையும் இலையை உடைய
நறிய பூக்களையும் செவ்விய காலை உடைய கடம்பி
ணிடத்தனவாகிய வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களை ந
யிவே வைத்து வண்பிகள் தேன் உண்ணும்படி தொ
டுத்த பெரிய குளிர்ந்த அழகிய தழையை

“குல்லை,, என்பதற்கு இப்பொருள் “கஞ்சங் குல்லை கஞ்சா
வாகும்.,, என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தால் அறிக.

காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்ப உடலு-வடங்க
ள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்தி,
மயில் கண்ணி அண்ண யடநடை மகளிரொழி-சா
யலுடைமையால் மயில்காணப்பட்டாற்போன்றம
டப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தையு முடைய பெ
ண்களோடும்,

உடலு என்னும் வினையெச்சம் அன்ன என்னும் பெயரெ
ச்சத்தோடு முடிந்தன. அளகத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் மு
டைய பெண்கள் என்க.

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர-தங்கள்
குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகமாகிய சிறிய ப
றையின னு தாளத்திற்கிசையக் குரவைக்கூத்தாட,
குரவைக்கூத்து இதுவென்பது “குரவைக் கூத்தேகைகோ
ந் தாடல்.,, என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தால் அறிக.

வேலன் பைங்கொடி அம்பொதிப் புட்டில் வீ
ரைஇ நறைக்காய் இடை இடுபு குளவியொடு வெ
ண்கூதாளந் தொடுத்த கண்ணியன் - படிமத்தான்
பச்சிலைக் கொடியினுல் அழகிய பொதிதலை உ
டைய தக்கோலக்காயைக் கலந்து சாதிக்காயை ந
டுவே இடந் மலைப் பசுசையொடு வெண்டாளியை
யும் கூதாளியையுந் தொடுத்த மாலையைச்சூடி,

வடிவிறப் புட்டில்போன்ற தக்கோலக்காயைப் புட்டிவெ
ண ஆகுபெயராந் கூறினார். நறுமணமுடைமையால் சாதிக்க
காய் நறைக்காய் எனப்பட்டது.

செய்யன் - செந்நிறத்தை உடையராய்,

சிவந்த ஆடையன் - சிவந்த ஆடையை உடுத்தி,

செவ்வரைச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும்
காதினன் - செவ்விய ஷரையின உடைய அசோகி
னது குளிர்ந்த தளிர் அசையும் காது பெருந்தி,

கச்சினன் - கச்சைக் கட்டி,

சுழலினன் - சுழலை அணிந்து,

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் - குழலை உலதி,

கோட்டன் - கொட்டைப் குறித்து,

குறும் பல்லிபத்தன் - சிறிய வாத்தியங்களை இய
ட்டி,

தகரன் - ஆட்டிக் கடாவைப் பின்னிட்டு,

68

மஞ்சுரையன்-மயிலின்மேலேறி,
புகர் இல் சேவலங் கொடியன்-குற்ற மில்லாது
கொழிக் கொடியை உயர்த்து,

நெடியன் - (பிள்ளையாய் இராமல்) நெடுக வளர்
ந்து,

தொடி அணி தோளன்-தோளிலே தொடியை
அணிந்து,

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட-இ
டையிலே இறுகக் கட்டிய உதர பந்தனத்தின்மே
லே உறிப்பதாக உட்கொண்ட

நிலன் நேர்பு நறுந் தண் சாயல் தூகிலினன்
(நாலவிட்டமையால்) நிலத்தைப் பொருந்திய நநி
ய குளிர்ந்த மென்மையை உடைய புடைவையை
உறித்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதி
யொடு தலைத்தந்து -யாழ்நரம்பு ஆரவாரித்தாந்
போன்ற இனிய மிடற்றோசையை யுடைய பாடும
களிரது கூட்டத்துடனே திரிந்து,

மென்றோட பல்பிணை முழவு உறந் தடக்கையி
ன் தழீஇ இயல் ஏந்தி-மெல்லிய தோளை உடைய
மான்பிணைபோ லும்பலபெண்களை முழுவைப்போ
லும் தம்முடையபெரியகையினாலே தழுவிப் பொ
ருந்தும்படி எடுத்திக்கொண்டு;

குன்றுதோறு ஆடலும் நின்ற தன் பண்டியில்
 தீண்டுதோறும் சென்று வினையாடுதலும் தமக்கு நி
 லைநின்ற குணமாம்.

வேடர்கள் உண்டு மகிழ்த்து, பெண்களோடும் குரவை வக்க
 நீதாட; சூடி, உடையராய், உரித்து, காதுபொருந்தி, கட்டி,
 அணிந்து, சூடி, ஊதி, குறித்து, இயழ்பி, பின்னிட்டு, ஏறி, உ
 யர்ந்து, வளர்ந்து; அணிந்து, உடுத்து, திரிந்து, பெண்களை
 தீ தழுவி எடுத்துக்கொண்டு, மலைகள் தோறும் சென்று வினை
 யாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

ஆறாவது

பழ முதிர்ச்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇமநிய நுத்து
 வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
 ஆரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
 மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
 வேலன் றைஇய வெற்பயர் களனுங்
 காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புந்
 சதுக்கமுந் சந்தியும் புதுப்புகி கடம்பு
 மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலையினு
 மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
 நெப்போ டையவி யப்பியை துரைத்துக்

இசை

சூடந்தம் பட்டிக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொ ளுநுவி னிரண்மிடையுடஇச்
 செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதந்
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதி யொடு விரைஇத் தூமெள் ளரிசி
 சில்பலிச் செய்நூ பல்பிரப் பிரீஇச்
 சிறபசு மஞ்சொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்தித் தூறிஞ்சி பாடி
 ய்மிழிசை யருவிபோ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
 முருகாற்றுப் பறித்த வருசெழு வியனக
 ராபிகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்பீநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
 வாண்டாண் நிறைதலுமந்நீத வாறே
 யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டசு
 முத்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தித்

கைதொழுடப் பரவிக் காலுற வணகீதி
 நெயிம்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் டைஞ்சின்
 யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்பு
 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகண் மகனே மாற்றேரர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சூறுவ
 விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் சூழனி
 வாணேர் வணங்குவிற் றுணைத் தலைவ
 மலை மார்பு தூலறி புலவ
 செருவி லொருவ பொருவிநன் மள்ள
 வந்தனர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொண்டலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெய்வரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் தன்மொழிப் புலவ ரேறே
 யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 தகையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேளய்
 டுண்டமர் கடந்தநின் வென்ற டகலத்துப்
 புரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெய்வள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்

சூர்மருங் கறுத்த மொய்ப்பின் மதவலி
 போர்ங்கு பொருந குரிசிலு மெனப்பல
 யானநி யளவையி னேத்தயா னுது
 நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
 னின்னடி யுள்ளி வந்தன னின்னொயி
 புரைகுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
 குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
 வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூள்யர்
 சாற்பர் களத்து வினுபெறத் தோன்றி
 யள்யுண் றுனே முதுவா யிரவல்லி
 வந்தோல் டுபருமநின் வண்டுகழ் நயந்தென
 வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்துத்
 தெய்வநீ சான்ற துறலவிளங் குருவின்
 வானீரேய் நிவப்பிற் றுண்வந் தெய்து
 யணங்குசா லுயர் நிலை தழீஇப்பண் டைத்துண்
 மணங்கமழ் தெய்வத் துறநலங் காட்டி
 யஞ்ச லோம்புமதி யறிவளிண் ணரவென
 வன்புடை நன்மொழி யனை லு விளிவின்
 றிருணிற முந்தீர் வளைய வுலகத்
 தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
 பெறலரும் பரிசு னல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபட் றுகிளி னுடங்கி யகில்கமந்
 தார முழுமுத லுருட்டி வேறம்

பூவுடை யலங்குசின்ன புலம்பவோர் கீண்டு
 விண்டொரு தெய்வரை பரிதியிற் கொடுத்த
 தண்கமழ் மணிரூல் சிதைய நன்பல
 வாசினி முதுகன்ன கலாவ மீமிசை
 தாக நறுமல ருதிர பூகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பாணிப்பப் பூறுத
 விருப்பிடி குளிர்ப்பவீ சிப்பெருங் கனிற்று
 முத்துடை வான்கோயி தநீஇத்தத் துற்று
 நன்பொன் மணிநிறங் களரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
 யிளநீர் விழுத் துலை யுறரத் தாக்கக்
 கறிக்கொழக் கருத்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ் றை பலவுடன் வெரீ ஆக
 கோழி வயப்படை யிரியக் கேழுலோ
 டிரும்புன வெளித்தின் புன்சா யன்ன
 சூருடயி ரிபாக்கைக் குடாவடி புளிபம்
 பெருங்கல் விடரணை செறியக் கருங்கோட்
 டாமா நல்லேறு சலைப்பச் செணின்
 றிழுமென விழிதரு மருவிப்
 பழமுடிச் சோலை மலைகிழ வோணை

இதன் பொருள்.

சிறுதினை என்பது தொழித்துக் கந்துடை நிலையி
 னும் என்பது வரையும் ஒருதொடர்.

சிறுதினை மலரொழிவிடரஇயறி அறுத்து-சிறி
 ய தினையரிசியைப் பூக்களுடன் கலந்து(பரப்பரி
 சியாக வைத்து)மறியை அறுத்து,
 வாரீண்க் கொடியொழிவயிற்பட நிறீஇ-கோழி
 க் கொடியுடனே தாம் அவ்விடத்தில் நிற்கும்படி
 திறுத்தி,

உளர் உளர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்-உள
 ரீதோறும்உளரீதோறும் எழுத்துக் கொண்ட சிறப்
 புப்பெருத்திய திருவிழாவிலும்,

ஆர்வலர் அத்த மேவரு நிலையினும்-தம்மேல் அ
 ண்புலபவர்கள் துதித்தவால்(தமது திருவுளம்)வி
 ரும்பிய இடத்தினும்,

வேலன் னைஇப வெறி அயர் களனும்-படிமத்
 தான் செய்த வெநீயாடுகளத்தினும்,

முருகக்கடவுளுக்கு அடையாள மாக வேலக்கொண்டு தி
 ரிதலால்,படிமத்தானை வேலன்,என்றார்,

காரும்-காட்டிலும்,

கரவும்-சோலையிலும்,

கவின் பெறு துருத்தியும்-அழகு பெறுகின்றஜீ
 னியிடைக் குறையிலும்,

யாறும்-நதிகளிலும்,
 குளனும்-குளங்களிலும்,
 வேறு பல வைப்பும்-(முற்கூறிய உளர்களினன்
 ன்)வேறுபல உளர்களினும்,
 சதுக்கமும்-நாற் சந்தையிலும்,
 சந்திபும்-முச்சந்தி ஐஞ்சந்தியிலும்,
 புதுப்புது கடம்பும்-புதுமையாகிய பூக்களையு
 டைய கடம்பிலும்,
 மன்றமும்-உளருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும்
 மரத்தடியினும்,
 பொதியினும்-அம்பலத்தினும்,
 சந்து உடை நிலையினும்-ஆத்திணி- குற்றியை
 யுடைய இடத்தினும்,
 (உறைதலும் உரியன்)-எழுந்தருளியிருத்தலும்
 உரியர்.

ஆண்டலை என்பது தொடுத்த உறைதலும்
 என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

ஆண்டலைக் கொடியொடும் அமைவர மண்ணி
 கோழிக்கொடியுடனே பொருந்த அணங்கரித்து,
 “ஆண்டலைக்கொடி, என்பதற்குப் பேய்முதலியன்பவர்கு
 ராமல் தலை ஆண்மகன்றலையும் உடல் பறவை வடிவுமாக ஊ
 குதிய கொடி என்று பொருள் கூறலும், பொருத்தும்.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து-நெய்யுடனே வெண்கிறுகரிகையும் (நெற்றியிலே) அப்பி (மத்திரத்தைத்) தோன்றாமல் உச்சரித்து,

குடந்தம் பட்டு-நான்குவிரல் மடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி மார்பிடை வைத்து,

கொழு மலர் சிதறி-அழகிய பூக்களைத் தூவி, முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடை உடஇடி தம்முண் மாறுகொண்ட வழவினை யுடைய இரண்டு புடைவைகளை (உள்ளொன்று புறம்பொன்றாக) உடுத்து,

செந் தூல் பாத்து-சிவந்த தூலினாலே (கைமீலே காப்புக்) கட்டி,

வெண் பொரி சிதறி-வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலைஇய மாத் தாள் கொழு விடைக்கு ருதியோடு விரைஇத் தூ வெள் அரிசி சில் பவிச்செய்து-மிசுதியாகிய வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய கொழுவிய கடாவினது உதிரத்துடன் பிசைந்து தூய வெள்ள யரிசியைச் சிறு பலியாக இட்டு,

பல்பிரப்பு இஃஇ-பல பிரப்புக்களையும் வைத்து,

பிரப்பாவது இதுவென்பது 'கொக்கை மொன்றிற் குடி

ணியாகப்-பல் லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே, என்னுத்
திவாகரச் சூத்திரத்தா லுணர்க.

சிறு பசுமஞ்சொடு நறு விரை தெளித்து-சிறி
ய பசுமஞ்சளுடனே நறிய சந்தன முதலியவற்றை
புத் தெளித்து,

“விரை,, ஆகுபெயர்.

பெரும் தண்கணவீரம் நறுந் தண் மாலை துணை
உற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி-பெரிய குளிர்ந்த செ
வ்வலரி மாலையையும் நன்மையாகிய குளிர்ந்த பிற
மாலைகளையும் இணையொக்க அறுத்து அசையத்
தூக்கி,

நளி மலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி-செறி
ந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நன்மையாகிய உளர்களை
(ப்பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்குக வென்று) வா
ழ்த்தி,

நறும் புகை எறித்துக் குறிஞ்சி பாடி-நறிய தூ
பங் கொடுத்து அந்நிலத்திற்குரிய குறிஞ்சிப் பண்
னைப் பாடி,

இமிழ் இசை அருவியொடு இன் இயம் கறங்க-
முழங்குகின்ற ஓசையை யுடைய அருவியுடனே இ
னிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க

உருவப் பல்பூத் தூய்-நிறத்தினையுடைய பல்பூக்
களையும் தூவி,

வெருவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பி-(கண்ட
வர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி இரத்தம் அ
னைந்த சுவந்த த்னையைப் பரப்பி,

குறமகள்-குறப் பெண்ணானவள்,

முருகியம் நிறுத்து-தொண்டகப் பறையை வா
சிக்கப் பண்ணி,

முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப் பித்த உரு
செழு வியன் நகர்-(ஆத்திகளுக்கு)மாறு பிதலை
யுடைய நாத்திகர்கள் அஞ்சும்படி முருகக்கடவுளா
கிய தாம் வரும்பொருட்டி வழிப்பித்திய அச்சம்
பொருந்திய பெருமையாகிய ஊரின் கண்ணே,

ஆத்திகர் இவர் நாத்திகர் இவரென்பது “பொன்னுலகம்
வெந்தரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்-நிம்மலனு முண்டென்
று நீச்சியித்தா-ரிந்நிலமை-யாத்திகரேயார்கண்டாரம்மைப்
பலமென்பார்-நாத்திகரென் தேயுளத்து னுடி, என்னும் வெ
ண்பாவால் அறிக. குறப்பெண்ணானவள் அலங்கரித்து, அப்பி
உச்சரித்து, வைத்து, தூவி, உடுத்தி, கட்டி, தூவி; இட்டி,
வைத்து, தெளித்து, தூக்கி, வாழ்த்தி, பாடி, ஒலிக்கத்தூவி,
புரப்பி, வாசிக்கப் பண்ணி, வழிப் படுத்திய ஊர் என முடி
க்க.

ஆரிகளம் சிலம்பப் பாடி-அவ்வெறியாடுகளம்
ஆரவாரிக்க(அதற்கு ஏற்பணவற்றைப்)பாடி,

கோழி பல உடன் வாய் வைத்து-கொம்புகள் ப
வற்றையும் சேர ஊதி,

கொடு மணி இயக்கி-கொடிய மணியை ஒலிப்
பித்த,

ஓடாப்பூட்டகைப்பிணிமுகம் வாழ்த்தி-(வலிமை)
நீங்காதபிணிமுகம் என்னும் பட்டத்தையுடையபர
ணையை வாழ்த்தி,

“பூட்டகைப் பிணிமுகம், என்பதற்கு யானையையும் மயிலையும்
எனப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

வேண்டிநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட-
தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியப
டியே பெற்று நின்று வழிபட,

ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் (உரியன்)-அவ்விட
த்திலே (அவரை) ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்
தலும் உரியர்.

ஊரீன்கண்ணே பாடி, ஊதி, ஒலிப்பித்த, வாழ்த்தி வழிப
ட, ஆட்கொண்டு எழுந்தருளி யிருத்தலும் உரியர் என மு
டிக்க.

அறிந்த என்பது தொழிந்து அளவையில்

என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

அறிந்த ஆறே ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆச -
(நான் உனக்கு) அறிவித்த படியே அவ்வவ் விடங்
களிலே ஆயினுமாக (பிறவிடங்க்ளிலே ஆயினுமா
க)

அறிவித்த எனற்பாலது பிறவினைப் பொருளுரைத்தும்
விக்கொடுக்கட்டு “அறிந்த, என்குயிற்ற. “நயிலீந்தி நன்

பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தருண்,
என்னுந் திருக்குறளினுள் பொன்றவிந் துஎனற்பாலது "பொ
சுறி, என்றபவாறு போல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநா
லார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சு என்பர். உம்மை ஐயவுடமை.

முந்து நீ கண் பிழிக் காண் தக முகன் அயர்ந்
து ஏத்தி-முற்பட நீ கண்டபொழுது அமுது தரு
ம்படி முகமலர்ந்து துளித்து,

முநகக் கடவுளது தெய்வத் தன்மையைக் கண்டபொழு
து அச்சமின்றி நிற்கல் வேண்டு மென்பார் "முகனயர்ந்து,
என்றார்.

கை தொழுஉப் பரவி-பின்பு கையைத் தலைபி
லே குவித்து வாழ்த்தி,

கால உற வணங்கி-பின்பு அவருடைய திருவடி
கள் (உன்னுடைய தலையிலே) பிம்பபடி வணக்கி,

நெறும் பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ் சூளை-
நெடிய பெரிய இமயமலைச்சாரசினி நுக்கின்ற கரு
ங்குலங்களையுடைய பசிய சரவணப் பொய்கை
யானது

ஐயருள் ஒருவன் அங்கை எற்ப- (பிரதீபி அப்
பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐயருள் ஒருவனு
கிய அக்கினிதேவனது அழகிய கையினின்றுந் த
ண்ணிடத்தே ஏற்க,

பஞ்சபூதங்களும் பிரமா லிஷண உருத்திரன் மகேசுவர் ச
ரணிகள் என்னும் பஞ்ச கர்த்தாக்களையும் தெய்வமாக உ
கூட்டமையால், அவ்வொற்றுணைப்பற்றி அவைகளை "ஐயர், ஐயு

ர். சிவனது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீப் பொந்தி
சூரரையும் அக்கினிதேவன் கங்கையிலே கொண்டு சென்று
ய்ப்ப. அதுதரவணம்பொய்கையிலே யிட்டமைபற்றி "ஒருவ
னங்கையெய்பு, என்றார்.

ஆறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ-கார்த்திகை
ய்பெண்களறுவர் பா லாட்டி வளர்த்த ஆறுவடிவங்
களும் (உமா தேவி எடுக்கும் பொழுது) ஒன்றாய் இ
ணைந்த செல்வரே,

ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வ-கல்லாலமர நிழலின்
கீழே (தக்கண மூர்த்திபா யிருந்த) பரமசிவனு
டைய புதலவரே,

யாஸ்வரை மலைமகள் மகனே- பெருமையாகிய
மூல்கில்கலை புடைய இம்மமலையரசனுக்கு மகளா
கிய உமாதேவியினுடைய குமாரரே,

மார்தீரோர் கூற்றே- புகைவராகிய அசுரர்களுக்
குப்பனே,

போர் வெல் வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ- (ம
கிளையாசுரன்) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையு
டைய தூர்க்கைக்குப் புதல்வரே,

இறழ அணி சிறப்பிற் பழையாள் குழவி- ஆ
பரணத்தை அணிந்த சிறப்பையுடைய கர்மகிழாரா
து குமாரரே,

காடுகிழார் என்பது இக்காலத்தே காடுகிழார் என மருவிக்
கிவரும் சிவனுடைய சத்தி ஆதலால், இவர்குழவி என்றார்.

வணங்கு வில் வாடு னார் தானைத் தலைவ-வள்ளநீர்
வில்லிண யுடைய தேவசேனாதிபதியே,

மாலை மார்ப-மாலை மைய அணிந்த மாநீர்ப்பிண்புண்ட
யவரே,

நூல் அறி புலவ- (வேதா கமமுதலிய சமஸ்த)
சாதிரங்கணையும் உணர்ந்த பண்டிதரே,

செருவில் ஒருவ- போர்த்தொழிலில் ஒருவராய்
நிற்பவரே,

பொரு விறல் மள்ள-பொருகின்ற வெற்றியினை
யுடைய இனையவரே,

அந்தணர் வெறுக்கை-உயிர்கள்மேல் அழகிய தி
ண்ணினைய யுடையவர்களுக்குச் சேமநிதியே,

அறிந்தோர் சொல் மலை-வேதா கமமுதலிய சா
த்திரங்கணர் அறிந்த மெய்யறிவுடையவர்களாலே
சொல்லப்படும் புகழாகிய மலை மைய யுடையவரே,

அசையாமைபுப் பெருமைபுப் பற்றி அபுகழ் மலயாக உ
ருவகஞ்செய்யப்பட்டது. "சொன்மலை" அன்மொழித் தொ
கை.

மங்கையர் கணவ-(தெய்வயானையம்மை வள்ளி
நாயகி யென்னும்)பெண்களுக்கு நாயகசே,

மைந்தர் ஏறே-வலிமை உடையாருக்கு இடப
மே,

வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ் செல்வ-

வேலாயுதம் பொருந்திய பெருமை யாகிய கையி
ணையுடைய நிகழ்ந்த பொருள் செல்வரே,

குன்றம் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து விண்
பொரு நெய் வரைக் குந்திசிக் கிழவ-கிரவுஞ்சு கி
ரியைப் பிளந்த குன்றயாத வெற்றியையுடைய தே
வருலகத்தைப் பொருந்திய நெடிய மலைகளை யு
டைய குந்திசி நிலத்திற்கு உரியவரே,

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே-பலரும்
புகழ்கின்ற நன்மை யாகிய சொற்களை யுடைய பந
சமய பண்டிதர்(களாகிய யானை)களுக்குச் சிங்க
வேறு போல்பவரே,

பெறல் அரும் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக
பிறராலே பெறுதலரிய முறைமையின் யுடைய
பெரும்பொருளாகிய வீட்டின்யுடையமுருகரே,

பெயரென்றது பொருள் பெற்ற பெயர். அதனுடைய
பொருளைப் பெயரென்றார்.

நகையினர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆன-ஆ
வ் வீட்டின் மேலாசை யுடையவர்களுக்கு அதனை
நகர்விக்கும் பெரியபுகழை யானத லுடையவ
ரே,

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் (சேஎய்)-பிறராலே
இநிக்கண் பட்டி வந்தவர்களுக்கு அருள் செய்யு
சேயே,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆயி நின் அகலத்
துப் பொலம் பூட்சேய்ய-மிக்குச்செல்கின்ற போ
ர்களை முடித்த வென்று ஆய்கின்ற உம்முடைய மா
ர்பிளிடத்தெ பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களை அ
ணிந்த சேயே,

பரிசுவர்த்த தாங்கும் உரு கெழு நெயிவேள்-இர
ப்பவரை(வேண்டுவன கொடுத்தி)பா துகாக்கும்
நிறம்பொருந்திய நெடிய வேளே,

பெரியோர் எத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள்
(தேவர்களும் முனிவர்களு மாகிய)பெரியவர்கள்
துதிக்கும் பெரிய திருநாமத்தை யுடைய கடவு
ளே,

சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி-சூ
ரனுடைய குலத்தை நாசமாக்கிய வலிமையினால் உ
ண்டாகிய மதவலி என்னும் பெயரை யுடையவா
ரே,

போர் மிகு பொருந-புத்தத்தில் மிக்க திண்ணி
யரே,

குரிசில்-பெருமையிற் சிறந்தவரே,

என யான் அறி அளவையிலும் ஆளு து பல எத்
தி-என்று நான் உணக்கு அறிவித்த அளவினாலும்
(நீயறிந்த அளவினாலும்) நீங்கா து பலவற்றையுங்
கூறிப் புகழ்ந்து.

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிரீக்கு அருமை
 யின் நின்னடி உள்ளி வந்தனன் நின்முடிபுரைகு
 நர் இல்லாப் புலமையோய் எனக்குற்த்தது மொ
 பியா அளவையில்-உம்முடைய தன்மைக ளெல்லா
 வற்றையும் முற்ற அளவிட்டு அறிதல் நிலைபெற்ற உ
 யிரீகளுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திருவடி
 யைப் (பெறல் வேண்டிமென்று) நினைந்து வந்தேன்
 உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாதமெய்நீஞானத்தை யு
 டையவரேயென்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்
 ண்ப்படுசெய்வதற்கு முன்னே,

குறித்து என்பது தொடுத்து எத்தி என்னும்
 வரையும் ஒருதொடர்.

வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன்
 குறித்து-வெவ்வேறுகிய பல வடிவினை உடைய சி
 லிய பலராசிய பரிசனர்கள் சேரக் கருதி,

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி- தி
 ருவிழாவை எடுத்தகளத்திலே தாங்கள் பொலிவுபெ
 றத் தோன்றி,

பெரும முதுவாய் இரவலன் நின் வண் புகழ் ந
 யந்து இனியவும் நல்லவும் நனிபல எத்தி வந்தோ
 ன் அளியன் தானே என-பெருமையை உடைய சு
 லாய் அறிவு முதிர்ந்த வாயின புடைய புலவனெ

ருவன் உம்முடைய வளம்பொருந்திய புகழை வி
 ரும்பி (கீகேட்டோர்களுக்கு) இனியனவும் உறுதிப
 யப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்திவந்தான்
 ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்பட்டத்தக்கவன்
 என்று கூற,

பரிசனர்கள் கருதித் தோன்றிக் கூற என முடிக்க.

தெய்வம் என்பது தொழித்து நல்குமதி
 என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின் வான்
 தோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி-தெய்வத் தன்
 மை அமைந்த வலிமை விளங்கும் வழவையும் ஆ
 காயத்தைத் தீண்டும் உயர்ச்சியையு முடைய தாம்
 வந்து சேர்ந்து,

அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇ-(கண்டவர்களுக்
 கு) அச்சம் பொருந்துந் தெய்வத் தன்மையை உள்
 ளடக்கிக் கொண்பி,

யணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இள
 நலம் காட்டி-வாசம் கமழ்கின்ற தெய்வத் தன்மை
 யை உடைய முன்பு உண்டாகிய தம்முடைய இளை
 ய வழவதத்தைக் காட்டி,

நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஒம்பு மதி என ஆ
 ன்பு உடை நன் மொழி அளைஇ-(முத்தி பெற நி
 னைந்து வந்த) நின்வரவை யாம் அறிவேம் (அது

சுக்கு எய்துதல் அரிதென்று) அஞ்சுதலைப் பரிசுரி
என்று உன்மேல் அன்பினை யுடைய நல்ல, வார்த்து
தைதலைப் பலதரமும் கலந்து பேசி,

“மதி,, முன்னிலையசைச்சொல்.

இருள் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு நீ
விளிவு இன்று ஆகித் தோன்ற-இருண்ட நிறத்தை
உடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தின்கண்ணே நீ (பிறப்பும்)
இறப்பும் இன்றித் தம்மைப்போல ஒருவரையு
விளங்கும் பொருட்டி,

தொக்கு நின்ற உம்மையாற் பிறப்பும் கொள்ளப்பட்டது.
தம்மைப் போல் ஒருவரையு விளங்குதலாவது சனன மாண
ங்களுக்கு ஏதுவாகிய மலமாயா கர்மங்களினின்றும் நீங்கி, இ
றைவனைப்போல முந்தறிவுடைமை வரம்பிவின்ப முடைமை
இயற்கையுணர்வுடைமை தன்வயமுடைமை வரம்பிலாற்றலு
டைமை குறைவிலாற்றலுடைமைஎன்னும் சாட்டுண்ணியத்
தின் சொரூபத்தைப் பெறுதலாம். “உதித்தாங் குழல்வது
ஞ்சாவதுத் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்று -விதித்தான் டரு
டருங் காலமுண் டோவெற்பு தட்டுரக - பதித்தாம்பு வாங்கி
தின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல - மதித்தாங் நிரமரு காம்பி
லேறிய மாணிக்கமே,, என அருணகிரிநாதரும் கந்தரலங்
காரத்தில் இத்திலையே எடுத்தருளிச்செய்தார்.

விழுமியபெறல் அரும் பரிசில் நல்கும் மதி-சிற
ப்பினை உடைய பிறராலே பெறுதற்கரிய திருவரு
ணாகிய பரிசிலைத் தந்தருளுவார்.

“மதி,, படர்க்கையின் வருதல் புறனடையாற் கொள்கு.

புதுபலிவெளில் என்பது தொடுத்த மலைகிழவோர்

னே-என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

வேறுபல் துகிலின் பலவுடன் றுடங்கி-வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகள் போலத் தாம் பலவுங் கூட அசைந்து,

அகில் சுமந்து-அகில்களை மேலே கொண்டு,

ஆர முழு முதல் உருட்டி-சந்தனமாகிய பெரிய மரங்களைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு-சிறுமூங்கிலினது பூவை உடைய அசைகின்ற கொம்புகள் தணிப்ப வேரைப் பிளந்து,

விண் பெராரு நெய்வரைப் பரிதியில் தொடுத்த தண் கமழ் மலர் இறல் திதைய-ஆகாயத்தைத் தீண்டு கின்ற நெடிய மலையிடத்தே சூரியனை துடண்டலத்தைப் போல வைக்கப்பட்ட குளிர்ச்சியையுடையமணக்கின்ற பெரிய தேன்கூடிகள். கெறும் படிக்கும்

நன் பல ஆசினி மூதுகளை கலாவ-நன்மையாகிய பல ஆசினிகளுடைய முற்றிய களைகள் தன்னிடத்தே கலக்கும் படிக்கும்

மீ யிசை நாக நறு மலர் உறர-மலையினது உச்சியில் உண்டாகிய சுரபுண்ணியின் நறிய பூக்கள் உதிரும் படிக்கும்

ஆக்கமொடு மாமுக முசுக்கலை பனிப்ப- கருங்கு
ரங்குடனே கருமையாகிய முகத்தை உடைய ஆண
முசுக்களும் நயிக்கும் படிக்கும்

புதுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி-புகர் பொ
ருந்திய மத்தகத்தை உடைய பெரிய பிடிகள் குளி
ரும்படிக்கும் வீசி,

பெரும் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு த
ழீஇ- பெரிய யாணயினது முத்தையுடைய பெரி
ய கொம்புகளை உளிடாக்கி,

நன் பொன் மணி நிறம் கிராத் தத்துற்று- நன்
மைபாகிய பொண்ணும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்
கும்படி மேலே பொண்பி குறித்து,

பொன் கொழியா- பொடியாகிய பொண்ணக்
கரை ஒதுக்கி,

வாழை முழு முதல் துமியத் தாழை இளநீர் வி
ழுக்குலை உதிரத் தாக்கி- வாழையினது பெரிய மு
தல் துணியும்படிக்கும் தெங்கினது சிறப்புப் பொ
ருந்திய இளநீர்க்குலைகள் உதிரும்படிக்கும் மாதி,

கறிக்கொழிக் கருந்துணர் சாய-மிளகுக் கொடி
யினது கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும் படிக்கும்

பொறிப்புற மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் கோ
ழி-வயப் பெடை வெஃஇ இரிய-ஈவிபொருந்திய
இடத்தையும் மடப்பம் பொருந்திய நடையையு

முடையமயில்சரீபலவற்றே ரூபி வலிமையாகியகோ
ழிப் பெடைகள் அஞ்ச ஒழும் படிக்கும்,

சேழ்நிலாபி வெளிநற்றன் இந்நம்பனப் புன்சா
ய் அன்ன குருஉமயிர் யாக் கைக குடாவழி உளிய
ம் பெருங் கல் விடர் அனைச்செறிய - ஆண்பண் றிபு
டனே உள்ளே வெளிந்நினை யுடைய ப்னயினது
புல்லிய செறும்பைப் போன்ற கருநிறம் பொருந்
திய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும் வளைந்த வடிவி
னையு முடைய கரடிகள் பெரிய கல் விண்ட முனை
களிலே சேரும்படிக்கும்,

கருங் கோட்டு ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப-சரிய
கொம்புகளை யுடைய நன்மையாகிய ஆண் காட்
டாக்கள் முழங்கும்படிக்கும்,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி-ம
லை யுச்சியில் நின்றும் இழுமென்னும் ஓசை படக்
குதிக்கும் அருவிகளை உடைய

அசைந்து,மேலேகொண்டு,தள்ளி,பிளந்து,கெடுப்படிக்கு
ம் கலக்கும்படிக்கும் உதிரும் படிக்கும் தடுங்கும்படிக்கும் கு
ளிரும் படிக்கும்வீசி, உள்ளடக்கி,குதித்து, ஒதுக்கி,மோதி,
சாயும் படிக்கும் ஒழும்படிக்கும் சேரும்படிக்கும் முழங்கும்ப
டிக்கும் குதிக்கும் அருவிகள் என முடிக்க.

பழமுதிர்சோலை மலை கிழுவோல்-பழமுதிர்சோ
லை மலைக்குஉரியவராகிய அம் முருகக்கடவுள். (ஊ
ன்றவாறு.)

ஆய்

“பழமுதிர்சோலமலிழவொளி, என உடம்பொழி புணர்ந்தமையால், பழமுதிர்சோலயிங்கண்ணே எழுந்தருளியிருந்தலும் உரியர் என முன்னர்க் கூட்டிக் கொள்க, உடம்பொழிபுணர்த்தல் சம்பது ஓர் உத்தி. அது தொல்காப்பியம்மரபியலிற் காண்க.

இதனது தாற்பரியம்.

சுப்பிரமண்ணியசுவாமிபுடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாதுசெய்யும் கோட்பாட்டினாலே வினையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து அத்திருவடிக்கீழ் இருக்கும். நெறியை நீ விரும்பியானாலும், நீ முற்பிறப்பிலே நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே அறித்தியமாகிய இம்மைமறுமை இன்பங்கள் பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய மனசிலே கிளர்ந்த இனிமையாகிய இந்த மோகந் இச்சையினாலே சிவஞானம் இப்போதே வாய்க்க அது காரணமாக முத்தியைப் பெறுவாய். நீ பரமசற்குருநாதமாகிய அக்கடவுள் அடைந்து வழிபட்டே அதனைப்பெறவேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தவங்களைச் சொல்வேன், கேள். அவர் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்; அதுவன்றி, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும்

1. அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்: அதுவன்றி, திருவானைன் குடியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, மலைகள்தோறும் விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம்; அதுவன்றி, ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட திருவிழாவிலும், தம்மேல் அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் தமது திருவுளம் விரும்பிய இடத்தினும், படிமத்தான் செய்த வெற்பாடுகளத்தினும், காட்டிலும், சோலையிலும், ஆற்றடைக்குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலும், வேறுபல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும், முச்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், கடம்பிலும், ஊருக்கு நெல்வ எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும், அம்பலத்தினும், ஆத்தீண்டு குற்றியை உடைய இடத்தினும், எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, குறம்பெண்ணானவர் தாம் வரும்பொருட்டு வழிப்படுத்திய ஊரின் கண்ணே தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்கண் விரும்பியபடியே பெற்றுநின்று வழிபட அவ்விடத்திலே அவரை ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: நான் உனக்கு அறிவித்தபடியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக; முற்பட நீகண்ட பெரு

முது முகமலர்ந்து துதித்து, பின்பு கையைத்தலை யிலே குவித்து வாழ்த்தி, பின்பு அவருடைய திரு வடிகள் உன்னுடைய தலையிலே பம்ப்படி வணங் கி,—என்றுநான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலு ம் நீ அறிந்த அளவினாலும் நீங்காது பலவற்றையு ங்கூறிப் புகழ்ந்து, உம்முடைய தலைமகனெல்ல வற்றையும்முற்ற அளவிட்டறிதல் உயர்சுருக்கு அ ரிதாகையால் உம்முடைய திருவடியைப்பெறலெவ ண்பிமென்று நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்ப வர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவரே என் று நீசுருதிய வீழ்பேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வத ற்கு முன்னே, அவருடைய பரிசனர்கள் சேரக சு ருதித்தோன்றி, சுவாமி அறிவு முதிர்ந்த வாயிணையு டைய புலவனொருவன் உம்முடையபுகழைவிரும்பி க்கெட்டோர்களுக்கு இனியனவும் உறுத்பயப்பண வுமாக மிக்கபலவற்றை வாழ்த்திவந்தான் ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்பட்டதக்கவன் என்றுகூ ற, பழமுதிர்சோலை யலைக்கு உரியவராகிய அம்மு ருக்ககடவுள் வந்துசேர்ந்து அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு, தம்மு டைய இனைய வடிவத்தைக் காட்டி, முத்திபெறநி னைந்து வந்த நின் வரவையாம் அறிவேம் அது உ னக்கு எப்துதல் அறிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிசளி

என்று உன்மேல் அன்பினைபுடைய நல்லவார்த்தைகளைப் பலதரமும் கலந்து பேசி, உலகத்தின் கண்ணே நீ பிறப்பும் இறப்பும் இன்றித்தம்மைப்போல் ஒருவராய் விளங்கும் பொருட்டித் திருவருளாகிய பரிசுலைத் தந்தருளுவார் என்பதாம்.

இதனால், முத்தியைப்பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப் பக்குவனாய் ஓர் இரவலனைப் பெறும் பொருட்டி முருசுக்கடவுளிடத்தே வழிபயரித்ததாக இப்பிரபந்தம் செய்யப்பட்டமை தெனிக.

சுருமுருகாற்றுப்படைபுரைமுற்றிற்று.

நெரிசைவெண்பா.

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூரிதடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா-யென்று
யுளையா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
யுளையாயென் னுள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்பொர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு-மின்றென்னக்
கைவிடா நின்றுதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா விரண்கை வேல்.

தீரவே ருரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
 தீரவேல் செவ்வே முருக்கைவேல்-வாரி
 குளித்தவேல் கொற்றவல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
 துளைத்தவே லுண்டே துணை.

இன்ன மொருகா வெண் திரிம்பைக் குன்றுக்குத்
 கொன்னவிச் செந்தழிந்த கொற்றவா-முன்னம்
 பனியேய் நெயிங்குன்றம் பம்பிருவத் தொட்ட
 தனியேயில் வாங்கத் தரும்.

உண்ணயொழியவொருவரையுநம்பகிலேன் [கைக்
 பின்னயொருவரையான்பின் செவ்வேன்-பன்னிரு
 கோலப்பா வாணோர் கொடியனின் தீர்த்தருளும்
 வேலப்பா செந்நீவாழ் வே.

அஞ்ச முகந்தேதான்நி லாறு முகந்தேதான் றும்
 வெஞ்ச பரந்தேதான்நில் வேறொன்று-நெஞ்சி
 லொருநா னினக்கி லிருகாலுந் தேதான்று
 முருகாவென் றோதுவாரி முன்.

முருகனை செந்தி முதல்வனை மாயோன்
 மருகனை யீசன் மகனை-யொருகைமுதன் [து
 மம்பியே நின் னுடைய தண்டைக்கா வெட்பொழு
 தம்பியே கைதொழுவே னான்.

வேலம்பி லுர துணை.